

МИ І СВІТ

WE AND THE WORLD

УКРАЇНСЬКИЙ
МАГАЗИН

Nous
et le monde
Revue Ukrainienne

Editor:

M. Kolankiwsky
278 Bathurst St.
Toronto, Ont.
Canada

35 c.

P. 9

КВІТЕНЬ — APRIL

1958

Ми і світ

Редактор і видавець: Микола Колянківський

Адреса для редакційної та адміністраційної кореспонденції (вплата трошей): M. Kolankiwsky, 278 Bathurst St., Toronto, Ont., Canada

ЗМІСТ:

Партизанська корова
Бог скрився під ім'я Ісус
Срихонська троянда
Щоб не бути иервовим
Перші кандидатки на "Miss Україну"
Джон Діфенбейкер — людина
незвичайної сили волі
Перші люди на Венери
Карпати і їх мешканці
В Гумі також українці!
Як я зберіг своє здоров'я?
Кручик
Грецьке малярство
Софійська площа на марці
Гелена Рубінштайн
Сучасне
З Великоднем поздоровляють

ПРЕДСТАВНИЦТВА

ARGENTINA:

"Peremoha", J. M. Campos 556
San Andres, FCNGBM (Bs. As.)

AUSTRALIA:

Fokshan Library and Book Supply,
1 Barwon St., Glenroy,
W. 9, Vic.

BELGIQUE:

Ihnat Stachij, Esneux en Liege

BRASIL:

Waldomiro Ostapiw, Cx. postal
658, Ponta Grossa, Parana.

ENGLAND:

Chumak & Co., 56, Edgware Rd.,
London, W. 2.

FRANCE:

Kolankiwskyj Mykola, 186 Blvd.
St. Germain, Paris VI, c.c. 876771

DEUTSCHLAND:

Fr. M. Harabatsch, Muenchen 23,
Gundenlinden St. 13.

VENEZUELA:

Mrs. K. Kolankiwsky, Caracas,
Av. C. Acosta, Edif. Claviere
#16, San Bernardino.

ФОТО НА ОБКЛАДИНЦІ: На чужині українська молодь не забуває України і її мальовничої народної ноші (Орися Лукавецька з моделем дерев'яної церкви на Пластовій Зустрічі влітку 1957).
Фото Зенон Сасик.

* * *

Річна передплата: для Англії — 25 шіл., Австралії — 30 шіл.,
для Бельгії — 120 б. фр., для Франції — 1100 фр., для Німеччини
— 8 ДМ., для Аргентини й Півд. Америки — 75 арг. пезів, для
Півн. Америки, Канади і всіх інших держав — 4 кан. долари.
Ціна одного числа: 35 центів.

Ціна 1 стор. оголошень: 60 дол., пів стор. — 30 дол., чверть
стор. — 15 дол., найменше оголошення фірм — 5 дол.

Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa

Людмила Коваленко

ПАРТИЗАНСЬКА КОРОВА

Ми були в пастці, і кожен з хлопців знав про це. Безперечно, кожний з них придумував у своїй голозі різні пляни, як вирватися, часом вони навіть говорили мені, як добре вийшло б, коли б зробити так і так. Але я був провідник, і вони чекали, що я скажу.

Я мав тисячу хлопців під собою. А совети нагнали своїх: червоноармійців, поляків і словаків з чехами на тридцять тисяч. Вони мали час, ім не горіло, вони прочісували ліси і виселяли села. Ми приготовувалися до довготривалої кампанії, закопали досить зерна, сала, солі і навіть трохи цукру, щоб перебути не одну, а дві зими. Ми шкодили спільним силам совєтів, поляків і чехів, як могли. Але ви можете затримати виселення цілого краю, та не можете скасувати його, маючи тисячу вояків.

Наші селяни огиналися з виїздом, ми вночі наскачували на загони, що виселяли селян і виганяли їх на час із села. Але вони верталися

вдень з ішо більшою силою — і вози з тим малим майном, яке селяни могли взяти з собою, з коровами прив'язаними ззаду до возів, і дітьми, укладеними на возі, — повільно, але неминуче вирушали в дорогу під плач жінок і нестерпну лайку солдатів, що супроводили їх. Вдень вони були відважні, ці солдати. Вночі вони не бачили, скільки нас, а вічний страх перед нами змушував їх кидатись нарохів від найменшого несподіваного шуму. Вдень вони мстилися за свій нічний страх, штовхаючи жінок і накидаючись з кулаками та нагаями на чоловіків, щоб ті поралися звинніше.

І так край потроху порожнів. Хлопці похмурніли, підібралися і під час налетів на села бились мовчкі й люто. Раніше ми все думали, що серед совєтів можуть бути українці і ми нападали на село з вигуками "Слава Україні," щоб вони знали, хто ми і за що б'ємося. Це давало знак також словакам, і вони

частенько тікали без пострілу, бо ні хотіли битися з нами. Але тепер хлопці підкрадалися до села мовчки і починали стріляти тільки зблизька, з тим, щоб убити як мога більше чужих солдатів. То не легка річ партизанові дивитися, як його людей виселяють з землі, де вони жили довгі століття.

Але що ми могли зробити? Нас було один на тридцятьох, навіть коли не числити іх гірських танкеток і мортирез. Гармати нас не дуже лякали, і навіть танкетки потребують дороги. А партизан може звиватись в лісі, по горах, поміж кущами і залягати за десять кроків від танкетки, щоб кинути в неї пляшку з бензиною. Нас лякала радше наша безпорадність. Коло мовчанки і порожнечі оплітало нас. Та нам було дано цю ділянку, і ми мусіли битися за неї. Але для звичайної війни треба дві сторони, а для партизанки треба й третю. Партизан мусить мати за собою свій народ, чути здалека свою пісню, партизанові треба знати, що народ стоїть за ним. А тепер край порожнів.

Я чекав саме на Славка, якого послав розвідати, чи вже прислали загін виселяти Яструбик, невеличке село в горах. На нього можна було добре напасті, якщо перетяти ворогові шлях від залізниці, але я мусів знати, чи

вони вже прийшли, скільки іх у селі, і скільки засіло у залізничному перестанку. Я саме думав бити від перестанку, щоб ворогові нікуди було тікати з села. І коли б я міг підірвати міст, моя позиція була б ще краща. Але Славка не було, і я починав уже турбуватись. Він сам — гуцул, і в своїх легких ходаках уміє бігати по горах швидше за кожного з нас. Але вже було опівдні, і якщо його не буде до третьої години, доведеться посыпати іншого...

Я сидів на поваленім дереві, а хлопці лежали навколо, чекаючи, поки кухар зварить " chir ". " Chir " — це мука густо замішана на воді, і, якщо все в порядку, густо засмажена салом і добре посолена. Та тепер, коли вороги вже почали прочісувати ліси, я боявся розкопувати криївки з харчами, і хлопці мусіли істи " chir " без сала і навіть солі було небагато. Кухар тримтів над нею, як скупар над золотом, кладучи до чиру щораз менше солі і викликаючи жарти, нападки і проклъони хлопців.

"Краще трохи посолений chir, ніж зовсім не солений" — така була його логіка. Я саме дивився, як він набрав у ложку солі і роздумливо приглядався до неї, чи не можна одиспати ще трохи ради ощадності.

— Та сип усю! — гукнув

Лазар, грек десь з-під Озівського моря, який пристав до нас з Червоної Армії після того як довідався, що совети, повернувшись, повісили його батька, а всю родину вивезли на Сибір. Лазар, як усі греки, дуже любив солоне, наскільки псевдо для партизанки вибрал собі "Солоний" і в бою здоровово солив ворогам.

— Сип! Раз козакові умирати, так бодай добре посоливши!

Та тут листя коло нас зашаруділо так одверто і голосно, що ми всі скопилися на ноги. Ворога мусіла бути велика сила, коли він так одверто ліз угору. Або він не зінав, що ми так близько. Хлопці стояли з рушницями напоготові, кожний прокрадаючись на своє місце, в той час як кухар рішуче висипав сіль у чир, накрив казан і поніс його в кущі, а сам почав засипати вогонь у ямі.

Та тут кущі розсунулися з тріском і з-поміж гілок показалася морда корови.

На мить ми спинились, безтімно дивлячись на неї, а вона понуро й байдуже дивилася на нас своїми величими, вологими очима.

— Мань-мань-мань, — поманув її Ілько, хлопець з Полтавщини, що звик так кликати свою корову вдома. Але це була гірська корова, лемківська, і вона не розуміла, що то значить "мань-

мань-мань". Та тут хтось ззаду хвицнув її гилкою. Корова невдоволено озирнулась, фукула, ступнула крок вперед і за нею з'явився Славко. Я відчув надзвичайну полегшу і вже міг щиро і радісно вилятися:

— До чорта, Славку, ти не можеш без твоїх штук? Кого це ти нам привів?

— Корову, — озвався Славко, видно не знаючи, як я прийму його і його корову.

— А ти знаєш, що за крадіж розстріл? — спитав я.

— Та я ж не крав. Одна жінка дала її мені.

— Яка жінка?

— А я знаю? Я вертався з Ястрябика, коли дивлюся — вона жене корову лісом. Глянула на мене тай питає: "Хлопче, ти не бачив тут партизан?" "Що ви, тітко, — кажу — не лякайте мене! Хіба тут є партизани?" "А куди ти йдеш?" "А от, — кажу, — в гори, до колиби, мушу зігнати вівці вдолину, бо вже їй нас виселяють. Ви з якого села?" "Ta я, — каже, — з самого Мушина. Нас уже виселяють, так оце хочу корову до партизан загнати. Не хочу її советам віддавати." "Хіба так дуже вам дозолили?" "Ta що вони мені зроблять? Я сама, вдова, дітей нема... А таки не хочу корову ім вести! Нехай самі дбають, як хочуть корів мати... Так не знаєш, де парти-

зани?" "Ні, — кажу, — не знаю і не бачив ніколи..." А вона тоді глянула на мене так пронизливо з-під лоба, усміхнулась криво, тай каже: "Знаєш що? Бери, зажени цю корову подалі в ліс, а мені вже нема часу її гнати. У нас, — каже, — слова-ки стояли, то був спокій, бойдай людей не мучили. А тепер прийшли росіяни — так біда. "Дай тъотушка, молока, і дай, тъотушка, молока" ... Я на них не наймалася до-йти.... То заженеш корову?" "Та добре, — кажу. — Як вам уже так хочеться її по-збутися." А вона знов глянула на мене своїми палючими очима, ніби вдарити хотіла. "Я, — каже, — я її хочу збутися? Я її з маленької викохала, вигляділа, вона ме-ні як рідна! А тому що рідна, не хочу тягнути її у со-вєсти." Віддала мені мотузок, повернулась і пішла, навіть і разу на корову не обернулася. Ну, я й повів корову до нас.

— І що ж ми будемо з ко-ровою робити?

— Що? Доїти та молоко пити... Вона не пошкодить... І знову ж, хто подумає, що партизани корову мають? Вона нам ще й за прикрит-тя служитиме.

Так корова лишилась у нас, і Славко сам себе при-значив на її пастуха і догля-дача...

Та за кілька днів вже тре-

ба нам було виступати на село, і я сказав Славкові:

— Ну, тепер ти таки зажени корову десь подалі, кінчилися твої гулянки.

— Та куди ж я її зажену? Вона ж здохне...

— Ну, що ж зробиш. Така вже її доля, було б не брати її в партизанку.

Славко твердий хлоп був, а тут трохи не плаче. Але ж бачить сам, що нема виходу. Схопив гилку і погнав корову поперед себе, кудись у гори. Прийшов, як ми вже всі готові були, скопив свій кулемет, повісив через плече тай каже крізь зуби:

— Ну, хтось мені за цю корову сьогодні звітуватиме!

Вирушили ми. Ідемо роз-сипавшись, стежа попереду, прислухаємось: у лісі легко зробити засідку, але не важко в неї і вскочити... Найгірше — полонинки. Як не хо-вайся, а поки її перейдеш, — тебе бозна звідки у біночка можна побачити. Ми саме прийшли до такої полонинки, стали й роздивляємось... Все наче тихо і спокійно, тільки мені щось посеред тієї полонини купа каміння не подобається... Так його добре накладено, того каміння, ще й двоє дерев упопе-рек лягло — саме за таким камінням я б кулемета при-ховав... Кажу хлопцям:

— Почекаймо... Дивіться уважно, чи не заворушиться там котрийсь...

Стімо, чекаємо, дихнути голосно не сміємо. А тут, щось як загуркотить згори. Думаю: "Оточили". Повертаємося ми туди обличчям, а то — корова! Біжть впрост до нас, гілки ломить, хвостом має — видно злякалася чогось. Якби в ту пору Славко коло мене був, так я б йому не знаю, що зробив... Шукаю його, бачу він і сам білий, як стіна, потроху до корови підходить, погладив її, а тоді, як вдарить по ній ломакою і погнав вперед. Ми розступилися, а корова з усього розгону — на половину! Та не встигла ще й двадцять кроків пробігти, як заторхкотить кулемет! Не витримав котрийсь отам, за камінням. Заторхкотів і став. Корову десятком куль прошило, вона ще пару кроків пробігла і впала. І знову тихо. Ми чекаємо, і вони там чекають... Тоді, дивлюсь, во-

рушиться щось поміж кущами — лізе котрийсь... Чекаємо. А він доліз до корови, і видно зрадів, бо став на весь ріст, тай гукає радісно: — Действітельно, корова — товаріш командир.

Я обернувся на Славка, а той уже кулемета наставив. Я йому пальцем погрозив, щоб чекав, щоб не спішився. І знову тихо... Тоді з-за каміння вилазять: видно іхній командир, за ним ще двоє: стежка, видно.

Спочатку криючись підлалили, а коли побачили, що справді корова, перестали боятись. Вирівнялись на увесь ріст, сміються. Командир каже:

— Вот ви хотілі мяса, оно к нам само і прібежало.

Тут я Славкові махнув, він іх і скосив на місці кулеметом.

Тоді могли ми вже підійти до Ястрябика і зірвати міст.

НЕЗВИЧАЙНЕ ЗАЙНЯТТЯ

Пані Гледис Коррі у Брантфорді вибрала собі незвичайне зайняття: вона виховує папуги. У своєму домі має 400 "учениць" — з різними кольорами пір'я, від сніжнобілого до кобальтово-синього. Вся хата сповнена оживлених розмов. Дохід з них не поганий — каже пані Коррі, — тільки що всі вони пробуджуються зі сходом сонця!

ЛІТАЮЧИЙ МАТРАЦ

Оригінальний літак недавно випущений однією англійською фірмою. Несучі площини його зроблені з гуми і являють собою щось подібне до величезного матраца, який перед стартом заповнюються повітрям. "Літаючий матрац" легко складається, і його можна перевозити на автомашині. Він підіймає двоє людей і може літати з швидкістю до 100 кілометрів на годину.

БОГ СКРИВСЯ ПІД ІМ'Я ІСУС

В Римі володів Август, а Рим володів світом. Ні раніше, ні опісля жодне місто й жодна нація не могла рівнятися з містом Римом, що саме одно було могутньою державою.

Сучасні імперії: ССРР й ЗДА, завдячують свою велич безмежним просторам, кількості населення і природним багатствам їх земель. Вони з самої природи є вже великими. А Рим не мав нічого, крім кусника поганої землі над закрутом річки Тибру. Свою могутність він завдачував не матеріальним обдаруванням, а тільки чотирьом чеснотам свого народу: релігійності, поміркованості, силі і справедливості, які стали згодом також основними чотирьома чеснотами християнина.

Престиж Америки і сила Сполучених Штатів є великі. Але можна ув'язнити американця за залізною завісою, чи советського громадянина в Нью-Йорку, і нічого не трапиться, крім обміну кількома протестними нотами. Але коли св. Павла скроплено на гарячому проступку релігійної агітації в іневеличкому містечку Малої Азії, то досить було йому заявити, що він римський громадянин, щоб зупинилася юса судової процедура і щоб місцева влада, відчувші респект, піднялася колосальних коштів везти в'язня тисячі кілометрів перед трибунал, який відповідав би його гідності громадянина Риму. Теперішніх імперій бояться, а Рим шакували. Слово Рим означало

порядок, справедливість, добробут, цивілізацію, мир.

На вулицях і майданах столиці імперії велись такі самі розмови, як сьогодні ведуться у великих містах світу: про політику, колонії, ціни масла, кінські перегони, театр тощо. Там працювали банки і суди, відбувались закупи, процвітала вигода щоденного життя. Ще й сьогодні можна уявити собі із осталих руїн красу Вічного Міста, побудованого на семи горбках, що виблискувало золотом пречудів будівель, вмивалося тисячами фонтан. Безчисленні товпи народу всіх рас прокочувались через Форум до амфітеатрів. Від знаку на римському Форумі міряно тоді віддалу всіх місцевостей. Там був центр світу. Туди були звернені очі всіх народів.

А однак найважливіша подія, ця від і до якої світ мав рахувати свої роки, в тому самому часі відбувалася не в Римі, а в найглуухішому закутку римської імперії, в убогому невідомому містечку.

Римська цивілізація осягнула вже такий високий ступінь свого розвитку, що після нього був можливий тільки упадок. Тоді вже все люди бачили, все чули, здавалося, — вже все знають. В Платоні й Аристотелі людська думка осягнула недосяжний зеніт, Партенон від 500 років був непревершеним зразком гармонії, скульптура малі геніальні Фідія, фізика й математика — Архімеда й Пі-

Річка Йордан поблизу того місця, де св. Іван хрестив Ісуса

тагора, стратегія — Александра, Ганнібала і Цезара, поезія — Гомера. Про останнього Вергілій говорили так, як сьогодні говоримо про останній Саган. Жодне місто не бачило і не побачить уже стільки мармуру, слонової кости і золота, скільки мав їх Рим. Вже прийто ідолів з Півночі і Півдня, з Африки й Азії. І ось тоді маленьке Дитятко, народжене на краю далекої пустині, приготовлялось перевернути всіх тих золотих божків і назавжди запанувати над людськими душами. Тоді коли світ глядів на Рим, а обожествлений Октавіян приймає ім'я Августа, Всемогутній Бог народився у вбогій стасці, скрившись за ім'я Ісус. Його адреса: Вифлеем в Юдеї, 3.000 мешканців, шість тузинів оливкових садів, кількадесят дімків на червоній землі. Віргіль

згадує про дитятко, яке мас спасти світ, — його безупинно сповіщали пророки. Але пророк говорить про майбутнє, не розрізняючи часової перспективи. Образи майбутнього появляються в його свідомості, наче кілька знімків, зареєстрованих на тій самій кліші, де одночасно з'являються постаті інколи відсепаровані від себе кількома старіччями. Отже жидівський народ не міг знати докладного часу, коли прийде Месія. А ще й тим більше, що з приходом Месії в його уяві було сполучене прогнання римлян. Месія мав бути переможним володарем, месником за кривди, тим — хто принесе народові довгождану волю і добробут.

Голос того, що кликав на пустині

В часі, коли Христос ріс у Назареті, ситуація була при-

близно така: Після Августа засів на римському престолі Тіберій і був на вершку своєї могутності. Рим дещо непокоївся варварами, які згрупувались на далеких азійських рівнинах, але все ще тримались у приличній віддалі від римських легіонів. Палестина була упокорена, а її народ невільничо слухавши. Шість римських когорт, які там стояли, могли охоронити Рим перед Усякими несподіванками на тій землі.

Тодішні журналісти, що їх ми називамо в наших шкільних підручниках істориками, були б немало здивовані, коли б був хтось ім сказав, що одною з перших особистостей того часу не є Тіберій, ні Ірод, а капернаумський митний урядовець, якого згодом названо св. Матеєм, що найважливіші події відбуваються не над Тибром, а в Галилейській долині, та що ці рибалки, які закидають сіті на Тиберіадськім озері є найбільшою знаттю світу. Історики писали про Августа, Тіберія й Ірода, тоді коли в Божих анналах стояло золотими буквами вписане ім'я св. Івана Хрестителя.

Над болотнистим і зарослим очеретами берегом Йордану, що безпереривно котив свої жовтаві хвили до Мертвого моря, стояв чоловік у козячій шкурі, що харчувався диким медом і саранчею та проповідував. Називався Іван. А що мав звичку людей поливати йорданською водою, то й прозвано його Хрестителем. Це був перший пророк від 400 років, отже слава про нього швидко дійшла й до Єрусалиму. І звідтіль вибрались знавці жидівського

права, щоб перевірити, чи буває не Месія, якого очікує народ. Комісія експертів поставила йому конкретні питання:

1. Чи ти Месія? Відповід — так, або ні.

2. Якщо ти не Месія, то в чиєму імені говориш?

3. Коли ж ти Месія, то чому стоїш в очереті?

Іван Хреститель відповів: "Я голос того, хто кличе в пустині". І додав з незвичайною скромністю: "Я хрещу тільки водою. Але прийде той, хто хреститиме вогнем і Духом Святым. Інший іде за мною, могутніший за мене, і я не достойний навіть розв'язти його взуття."

Цей інший, наче промінь ласки, сходить з поблизуких гір, щоб принести хрещення з води. Народжений у Вифлеємі при звуку ангельських пісень, він 30 років прожив в столярській робітні скромного Йосифа в Назареті. Майже нічого нам невідомо з того періоду його життя аж до хвилини, коли увійшов до святині і пояснив текст Ісаї: "Дух Господень на мені, бо він помазав мене, щоб нести добру вість убогим. Він послав мене звістити в'язням свободу, повернути зір сліпим..." Закінчив пояснення тексту словами: "Сьогодні слова Писання здійснюються перед вами".

Такий був початок найнаймівнішої революції в світі.

Наука і чуда

За три роки проповідування в галилейських долинах, що закінчилось хрестом Голготи, столляр з Назарету назавжди змінив обличчя світу. Одна по одній закривалися поганські святині, падали ідоли. Люди, що поклонялися досі олімпійсько-

му божові, який кидав громи й лискашки, дістали Вітця Небесного, що схиляється до них і прощає. Ті, хто славив матеріальну силу, покорилися слабості. Хто вганився за багатствами,—мів ноги вбогим. Міністєрська ієрархія вартостей: слава світу, що була на вершку драбини цінностей, спадас на найнижчий щабель, а на верх виходить досі погорджуване мілосердя.

Перші ученики Христові — Іван та Андрій, приходять до Христа зараз таки по його хрещенню. Рони чули, як св. Іван Хреститель говорив: "Це агнець Божий", і йшли за Христом так

довго, поки він не оглянувся і не запитав: — Шо ви собі бажаєте? — Вони ж відповіли менш більш так: — Ми хочемо знати твою адресу. — Ходіть і дізнастесь, — сказав Ісус. І вони більше його не покинули. Не було ні промов, ні чуд. Одніський погляд вистачив, щоб притягнути Симона-Петра та його брата, які ловили рибу на Тіберіадськім озері. Ісус сказав: — Ходіть за мною. Я зроблю вас рибалками душ! І вони залишили свої сіті (це ж було іх усе майно!) та пішли, не домагаючись пояснень. У Капernaумі, податковий үрядовець, який сидить над книгами, чує

Вид з Оливного
городу на Єру-
салім

слова: "Ходи за мною!" і, не думаючи багато, він закривас книгу, кладе перо і йде за Христом, щоб стати його істориком — св. свангелистом Матеєм. Натааніла, який був упереджений до Христа — ("Що доброго може вийти з Назарету?") Ісус переконує складнішим способом, виявивши його скриту думку: "Я тебе бачив під смоковницею". Ніхто не знатиме ніколи того секрету, але Натаанілові це вистачило, щоб скрикнути: — Ти Божий Син! Тоді Христос відповів йому: "Тому, що я сказав, що тебе бачив, ти повірив. Але ти побачиш ще більші речі". Ці більші речі — це чуда Христові, які він робив над Тиберіядським

Ель Греко: Розп'яття (намальоване біля 1590 року)

озером на втіху цікавим, надію вірним і згіршенням раціоналістам, які воліли б науку без чуд, що йшла б з уст людини, а не Богочоловіка.

Коли Христос бачить недовір'я до своїх слів, він кличе: "Горе тобі, Корозайні, горе тобі, Бетсаїд! Бо коли б Ти і Сідон бачили те, що діється в твоїх мурах, то вони давно б покутували під мішком і по-пелом... А ти, Капернауме, що підносишся аж під небо, знизишся аж до пекла, бо коли б Содома була бачила чуда, які збулись в тобі, то жила б і нині". Пророцтво, яке сповнилося дослівно, бо сьогодні не можна знайти і сліду по Корозайні і Бетсаїді. А Капернаум загруз глибоко в землю і нічого, крім звалищ синагоги, не залишилося наверху.

"Ти є Петро, і на цій скалі я здигнущо свою церкву" — сказав Христос у Капернаумі. І ми, перекартковуючи історію, слідкуємо сторіччя за сторіччям як росла і могутніла Церква Христова, що нараховує сьогодні вже близько одного мільярда християн. І не тільки християни, але й поклонники інших релігій визнають сьогодні пріоритет Христової науки. — Паїдіт Неру цитує у своїх промовах радише слова Христа, як Будду. Християнське милосердя є всіма визнання за найбільшу з чеснот.

"Царство Боже — сказав одного разу Христос — є схоже на зерно гірчиці, яке засівають у полі. Воно найменше з усіх зеренець, але коли виросте, то перевищас своїм ростом усі рослини в городі, стає величним деревом і птиці небесні сідають на його галузках..."

Своїх перших апостолів і учників з'єднав Христос своєю Божою ласкою, першу громаду поклонників — своїми словами і чудами, а серця людей усіх поколінь — своєю Голготою, тернистою короною і хрестом.

Воїми кидали жереби

Йому було 33 роки. Його публічне навчання тривало ще тільки три роки, коли одної весняної ночі вояки під проводом Юди увійшли до Оливного городу і смолоскипами освітили сповнене любови обличча Того, хто очікував іх непорушно, з чолом вкритим кривавим потом.

Опісля відігралися всім нам відомі сцени найбільшої трагедії людства, яке знущалося, било в лиці, опльювало і роз'яло саму Правду.

Декорація Страстей не змінилася і до сьогодні. На сході — Юдейські гори, височі більш як будь-коли, Єрусалим своїм золотистим муром дотикається Оливної гори, пливе Кедрон. В'ється та ж сама доріжка на Сіонськє узгір'я, на якій здається і досі помітні сліди скривавлених стіл Христових.

Христос помер о год. 3-ій, в присутності своєї Матері, Марії Магдалини, тільки одного-единого учника і кількох вояків, що преспокійно кидали жереби за його одежду. Свої скривавлені руки простягнув Син

**А. Сологуб: Воскресіння
(дереворит 1956)**

Божий над людством, якого він навчав любові і прощення.

Християни знають, що Він воскрес третього дня, як предсказав. Знають також, що там, в Єрусалимі, відігралася центральна містерія людської Історії, що там вирішилася і наша доля. Бо й ми, хоч несвідомо, також були присутні на Голготі.

А. Ф.

РЕДАКЦІЯ "МИ І СВІТ" ЩИРО ПОЗДОРОВЛЯЄ СВОЇХ СПІВРОБІТНИКІВ, ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І ЧИТАЧІВ З ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО І БАЖАЄ ВСЬОГО ДОБРА.

ЕРИХОНСЬКА ТРОЯНДА

(Легенда)

Сторозавітній пророк Єлісей, розлучившись з пророком Іллею, що його Господь взяв на небо, мандрував шляхом караван, посеред мертвих і диких скель Юдейських гір. Невиносима жара обливала праведника рясним потом. Каміння ранили ноги, сухий пил давив у горлі. Навкруги мертвеччина, ніде ні дерев, ні кущі, тільки у підніжжі Юдейських гір, на че б замкнених Сороцьким горою, журчав ручай і навколо нього рясно цвіли ерихонські троянди. Втомлений старець, останками сил дійшов до ручаю, але густе й високе цвіття не допускало до джерельця, нависнувши тут же над водою густими сплетами. Насилу знайшов Єлісей доступ, нахилився щоб зачерпнути водиці та разом з водою зачерпнув зілля, — воно висмикнулося з рук, долоні розтулилися і вода пропілається. Тоді старець кинув проклін: "А щоб ти висохло, як рот мій висох від спеки!"

І в одну мить пов'яло цвіття. Пророк поблагословив ручай і вода з непригожої — перемінилася в чудовий освіжуючий напій і до сьогодні напуває стужених і спрагнених подорож-

ніх. Тільки ерихонські троянди завмерли на віки...

— — — — —
Минули сторіччя. Святою Землею проходив Син Божий — Ісус Христос. Ідучи зі словом Божим в Ерихон, до Закхея-Митаря, Христос проходив Юдейськими горами і також — як колись пророк Єлісей, — втомлений та спрагнений відпочивав біля ручая. Висохлі від спраги уста Ісуса шепотили слова молитви, а з поранених ніг стікали краплі крові. Одна краплина святої крові впала на цвіт ерихонської троянди. Бідна, суха рослинка ожила під пресвятою краплиною крові Господньої, простягнула свої пелюстки до ноги, накрила рану і злагіднила біль Бого-Чоловіка. Ласкова усмішка промайнула на устах Спасителя. Він піdnіс вгору руку і поблагословив ерихонські троянди. — Від сьогодні — сказав він — покладені у воду будете розцвітати повною красою. — Христос загасив при ручаю спрагу і відійшов, а ерихонські троянди до сьогодні дивують світ, розцвітаючи у воді.

— — — — —
І знову пройшли віки. Апо-

стол Андрей забрив зі Св. Землі в Україну. Як пам'ятку з рідної землі він взяв з собою палицю та сухе цвіття ерихонської троянди. Великий праведник, втомлений безконечними мандрами, нагнувся над водою Дніпра Славути, щоб загасити спрагу. І ось розстібулася пазуха і впала у воду цвітка ерихонської троянди та зацвіла повним цвітом. Побачивши це,

апостол Андрій переломив свою палицю, зв'язав її бадилкою ерихонської троянди та заткнув на Київських Горах. Підніс вгору руки, помолився до Христа і поблагословив гори та всю країну, прорікши слова:

"Благословення Господи на тебе країно. Тут бути городові великому, а славі народу лунати по всіх кінцях землі..."

ЩОБ НЕ БУТИ НЕРВОВИМ

1. Влаштовуйтесь так, щоб ви ніколи не поспішали і не заінзувалися.
2. Навчіться відпочивати.
3. Коли ви самітні, не гризіть нігтів, не рисуйте "богомазів", не крутьте кульок з паперу і т. д.
4. Заки вибухнете гнівом, порахуйте в думці до п'ять.
5. Вмовляйте в себе, що люди вас не денервують.
6. Змініть хоч раз на день свої черевики.
7. Не доводьте своїх зубів до того стану, щоб вони вас боліли.
8. Знайдіть таке зайняття, що давало б вам бодай на хвилину повне відпруження.
9. Не журіться непотрібно дрібними справами.
10. Знайдіть собі постійне місце на свої дрібнички, щоб за вічим не шукали.
11. Не говоріть голосніше, як цього треба.
12. Не тратьте терпеливості, коли треба вам десь постоити в черзі, носіть завжди з собою шось почитати.
13. Шукайте товариства людей спокійних, зрівноважених, завжди добре настроєних.
14. Перевірте своє поняття про те, що є добре і що є зло.
15. Уважайте свою працю як засіб удержання себе в левій дисципліні і бадьюрості, а не за фізичні і моральні тортури.
16. Коли збудитесь серед ночі і не можете заснути, то встаньте, випійті горячкою гарячої овалтини з кусочком хліба, обмийте за собою горячкою, трохи померзніть — і тоді щойно йдіть назад до ліжка.
17. Перестаньте панично боятися всяких хворіб, кольоک, приліків тощо.
18. Подумайте, чи самі ви не спричинюєте своїх прикрощів і невдач.
19. Перестаньте гризтися тим, що вашим знайомим добре, а вам ні.
20. Постійно вмовляйте в себе, що ви не нервові.
21. Усвідомте собі, що нервовість це недуга, з якої можна себе зовсім певно вилікувати!

Віра Ке.

ПЕРШІ КАНДИДАТКИ НА “MISS УКРАЇНУ”

Неонілла Момотюк, Торонто, — 23 роки, відома балетна й драматична артистка, член Драм. Студії “Заграва”, кол. учениця балетної Школи “Аполлон” в Мюнхені, що виступала багато разів на своїх і чужих сценах та в телевізійних програмах і здобула низку відзначень і нагород. — Як кандидатка в нашому конкурсі запропонована гуртом Читачів “Ми і Світ” з Торонто.

Починаємо проголошений нами Конкурс на “Miss Україну”, презентуючи нашим Читачам три перші кандидатки.

Ріта Парізук, Бофало, — 19 років, саме кінчає “гайську”, пластиунка, вже декілька разів на українських забавах була вибрана “королевою”. На наш конкурс як кандидатку запропонувала група Читачів “Ми і Світ” з Бофала.

КУПОН

Пропоную на "Miss Україну"
панну

УМОВИ КОНКУРСУ:

1. Участь беруть тільки дівчата у віку 16-30 років.
2. Кандидатками можуть бути тільки ті, хто був обраний королевою на якійсь забаві або кого запропонує бодай 10 читачів нашого журналу.
3. Кандидатка має прислати до редакції три фото в різних позах (з них одне на повний зріст) і з дол. на кошт клиші.
4. Фота кандидаток поміщаються в журналі, починаючи з квітневого номера і ще раз всі разом будуть вони поміщені у вересневому числі. "Miss Україна" буде проголошена у жовтневому випуску і тоді на обкладинці буде поміщене її фото.
5. Починаючи з квітневого номера журналу поміщуюмо купони, які просимо зберегти та опісля надіслати нам, вирізавши та подавши прізвище вибраної кандидатки.

Даря Белай, Рочестер — 18 років; закінчила "гай сиул", маючи всього тільки 16 літ, а тепер вона вже абсолювентка Рочестер Бізнес Інституту, що вибрали її в минулому році своєю королевою. В конкурсі на "Miss Америку" з міста Рочестеру була обрана "Miss Кондженіеліті".

ЦІЄЮ ДОРОГОЮ ЗВЕРТАЮСЬ ДО МОІХ СПІВ-ГРОМАДЯН-КАНАДЦІВ, ЧИТАЧІВ ЖУРНАЛУ "МИ І СВІТ", ЩОБ ВИСЛОВИТИ ІМ СЕРДЕЧНУ ПОДЯКУ ЗА ІХНЮ ПІДТРИМКУ В МИNUЛОМУ ТА ПОБАЖАТИ ІМ ЗДОРОВ'Я, ЩАСТЯ І ВСЬОГО ДОБРА В МАЙБУТНЬОМУ.

, JOHN G. DIEFENBAKER

THE PROGRESSIVE CONSERVATIVE PARTY OF CANADA

ДЖОН ДІФЕНБЕЙКЕР ЛЮДИНА НЕЗВИЧАЙНОЇ СИЛИ ВОЛІ

Прем'єр-міністер Джон Діфенбейкер може для кожного служити прикладом незвичайної сили волі і впертого прямування до визначеной мети. Во доля не завжди була йому надто прихильна. Він 15 років боровся, щоб здобути посольський мандат, опісля двічі перепадав під час виборів провідника партії. А все таки ніколи не зневірювався.

Може тому, що його рід винодіться від голландських предків (по матері — з шотландської родини), з народу загартованого в боротьбі з морськими бурунами.

Народився в провінції Онтаріо, а опісля весь час жив у Саскечевані. Змалку читав багато історії та біографій визначних людей. Будучи мотодим студентом, він сказав одному з журналістів, що хоче стати адвокатом, бо з історії знає, що визначні політики виходили найчастіше з адвокатів.

Бажання стати політиком народилося в нього ще на 14 році життя. Тоді він продавав газету "Вінніпег Телеграм" і мав честь зустріті одного дня на двірці тодішнього прем'єра Гільфріда Льюїса, який промовив до нього кілька слів. Ця зустріч стала для нього поштовхом, щоб і собі старатися здобути високий політичний пост.

"Я здійснив свою мрію і не розчарувався!" — сказав мину-

лої осени при якісь нагоді прем'єр Діфенбейкер, згадуючи наведений вгорі епізод зі свого життя.

Обов'язки прем'єра не легкі. Вони вимагають щоденно два-надцять, а то й більше годин праці, безупинного напруження, розмови з багатьма людьми і приняття швидко важливих рішень.

У своїй резиденції при вул. Сассекс в Оттаві, прем'єр-міністер встас між год. 6 і 7 вранці. ІсТЬ невеличкий сніданок у своїй кухонці, яка находиться в його робочому кабінеті і зараз береться за роботу. Після другого, обильнішого сніданку, між год. 8.30 і 9, іде до свого бюро в будинку парламенту, що віддалений від його резиденції приблизно на одну милю.

Кожного дня він приймає багато відвідувачів, поміж ними часто й несподіваних приятелів, які псуєть порядок, визначений його секретаріатом. "Йому не можна накинути порядку дня!" — сказав зрезигнований один з секретарів прем'єра.

Але Дж. Діфенбейкер надолужує втрачений час, з'їдаючи на обід тільки сэндвіч у своєму бюро. Ввечері не любить бути зайнятим. Йде спати о год. 10-ій або й раніше, за виміром вечорів, коли приглядається своїй улюблений телевізійній програмі: дужжанню! Не п'є, не курить і, вірний своїй баптистській

традиції — не праює в неділю. Тепер його обов'язки вимагають часто вийнятків, але все таки він категорично відмовляється виголошувати промови в неділю.

Любить полювати і ловити рибу. На дозвіллі, серед приятелів, залюбки розказує свої пригоди з політичного життя чи з судової адвокатської практики, часто наслідуючи міміку і спосіб говорення осіб, що про них оповідає.

Любить історію Прерій, де прибув з своїм батьком Вілліямом, маючи всього тільки 8 років. Батько був учителем у сільській школі в західному Саскечевані, біля Форт Карлтон. Це було в 1903 році. В два роки після того батько купив поблизу, на західному березі річки Північний Саскечева, дівичу землю, ще засіяну кістями бізонів. Кажуть, що в тому часі прем'єр Діfenбейкер учився і товаришував з дітьми українських фармерів і добре вивчив українську мову. Мабуть уже в тому часі народився в серці молодого Джона сантимент до українців, що його він зберіг на все життя і якому дав вияв, ставши прем'єр-міністром Канади.

Джонові було 14 років, коли його родина перенеслася до Саскатуну, де батько став земель-

ним агентом, а згодом митним урядовцем, що ним залишився 28 років.

Джон Діfenбейкер записався на Саскечеванський університет у 1912 році. Але вже в 1916 році перепливав Атлантический океан у військовому мундирі як лейтенант 196 канадського батальйону. Поранений в бою, повернувся назад до Канади в 1917 році. Закінчив правничі студії в 1919 році і відкрив адвокатську практику в малому містечку Вакав у Саскечевані. По чотирьох роках перенісся до Принс Алберт, що є постійним місцем його замешкання і до сьогодні. Український священик і українець-лікар з того міста розказували нам, що Дж. Діfenбейкер, будучи адвокатом і послом, залюбки брав участь в українських святах і маніфестаціях.

Кандидував на посла від 1925 року, маючи в другій не-успішній виборчій кампанії ліберальним протикандидатом тодішнього прем'єра Канади — Меккензі Кінга. І щойно в 1940 році вибрано Джона Діfenбейкера послом з округа Лейк Сентр в Саскечевані.

Перша дружина прем. Діfenбейкера, Една Бровер, померла в 1951 році. В 1953 році він одружився з вдовою, Олів Е. Палмер, дочкою баптистського пастора із Саскатуну.

НАЛІГ СИЛЬНІШІЙ ЗА РОЗУМ

Не зважаючи на те, що лікарі уважають курення коли не спричинником, то бодай близьким співтоваришем рака, кількість прокурених цигарок не зменшилась, а навпаки — збільшилась в ЗДА за час минулого року.

Тютюнева індустрія випродукувала в 1957 році 441 мільярдів цигарок, тобто на 4 відсотки більше, як в 1956 році.

В. Владко

ПЕРШІ ЛЮДИ НА ВЕНЕРІ

ЗМІСТ ПОПЕРЕДНЬОГО*)

У міжпланетному кораблі, астроплані, на Венеру прилетіла перша українська експедиція, що зазнала на чужій, незнаній планеті чимало пригод. Мандрівники можуть виходити з астроплана тільки в скафандрах, з приладами до дихання, бо в атмосфері Венери надто багато вуглекислоти. Крім того, як виявилось, Венеру населюють загадкові потвори, від яких просто чудом вирятувались уже Галя і Вадим. А ось гіантська бабка схопила Луня і понесла невідомо куди. Про це, що з ним трапилося, розказується Галя у своєму щоденніку.

"Тепер, коли все, пов'язане з гіантською бабкою, вже позаду, я знову можу взятися за щоденнік. А записати мені треба дуже багато, і не тільки ділового, але й особистого. На самперед, про те, як повернувся Іван Лунь.

Не буду розповідати, як ми хвилювалися весь цей день до самого вечора. Повернувшись до астроплана, Микола Ринденко (я ніколи ще не бачила його таким сумним і збентеженим) сказав нам:

— Не в наших силах допомогти Іванові звільнитися з пазурів крилатого хижака. Але, я певен, він знайде спосіб зробити це. Втім, як саме йому пощастило повернутися назад? Блукуючи в диких хащах Венери, він не зможе знайти вірного напрямку. І ми мусимо допомогти йому. Треба зараз таки настроїти наш передавач на хвилю його пряміча і по-

давати йому сигналі. Він вміє пеленгувати за допомогою рамочної антени в скафандрі!

Через десять-п'ятнадцять хвилин, щойно великий передавач астроплана був перестроєний на потрібну хвилю, Микола Ринденко вимовив перші слова заклику до Івана. Але його голос уривався, хвильовання не давало йому говорити. І Микола зразу ж таки дозволив мені замінити його біля мікрофона. Спочатку мені було тажо дуже трудно, і я мало не заплачала: я кличу Івана, говорю йому, як знайти шлях до нас, а він, може статися, чус мене — і не може рушити з місця, як я тоді в печері... або зовсім уже не чус... Ні, ні, сміливий Іван обов'язково врятується — і я допоможу йому повернутися!

Що робили весь цей час Микола і Вадим — я навіть не знала, я могла думати тільки про Івана. Сидячи біля великого ілюмінатора центральної каюти, звідки було видно весь

Див. "Ми і Світ" чч. 43, 44, 45, 46, 47.

схил міжгір'я, за яким зникла огидна бабка, я кликала Луня і дивилася, дивилася — чи не з'явиться він. Минали хвилини, десятки хвилини, години, але Івана не було.

І от уже почала спускатися сутінь. Вона тут зовсім не тає, як на Землі. Світлі сірі хмарні за міжгір'ям починають криватися фіолетовою димкою — і чомусь усі дерева, скелі, папороть вимальовуються різкіше, яскравіше навіть, ніж удень. Немов іх хотіть пофарбував, підмалював тушшю. Так триває близько півгодини, у повітрі пролинають світлі і темні тіні, наче від хмар, що швидко пливуть у небі. А видно все так само чудово. Але темних тіней стає більше і більше, вони пробігають дедалі частіше. І коли вони біжать уже зовсім одна за одною, раптом відразу темнішає небо, і все навколо оповиває дивний фіолетовий напівморок. Це теж ще не кіч, але ційно виник отої напівморок, — вже нічого не побачиш за десять кроків, всі контури робляться розплівчастими, туманними і неясними.

Так от, почала спускатися сутінь. Я розуміла, що півгодини — і Луневі буде дуже важко знайти наш корабель навіть по безперервних радіосигналах, які я подавала йому. І я вже хотіла попросити Вадима включити зовнішній прожектор, щоб Іван бачив здаля корабель, коли все навколо поглине фіолетовий туман, проте не встигла.

Мені здалось, що на далекому схилі міжгір'я, на горі, біля того місця, дзе на скелі маяв прапор, я побачила постать людини. Вона рухалась. Я затиснула рот рукою, щоб не закри-

чати, я боялася, що це мені тільки здалось, що я даремно примушую Миколу хвилюватися ще більше. Втім, це таки був Іван. Тоді я закричала:

— Іван іде! Іван іде! Я бачу його! Миколо! Вадиме! Іван іде, дивиться!

Вже не пам'ятаю, що я кричала ще. Микола поглянув в ілюмінатор лише на мить. І зразу ж таки скомандував:

— Вадиме, скафан드리! Йому погано, він, мабуть, задихається!

І знову я спочатку не зрозуміла, що хоче робити Микола, а потім уже було пізно. Він і Вадим швидко одягли скафантри і пішли назустріч Іванові. Якби я зрозуміла відразу, тоді б замість Миколи пішла я: звичайно, неправильно, що вони залишили мене в каюті. Але я не встигла нічого сказати... це було дуже прикро!

Іван був ще далеко, але я чітко бачила його силует на фіолетовому фоні хмар. Він живий, він повернеться, наш відважний, чудовий Іван Луня! Та хіба ж я бодай на хвилину могла сумніватися в тому, що він повернеться? І слози чомусь покотилися у мене по щоках, хоч я тоді не відчувала їх, а тільки потім помітила, що обличчя в мене все мокре... Як дивно: людина радіє, вона стрибає і сміється, а з очей точиться слізи, — цього зовсім не можна зrozуміти...

Силует Івана Луня все наблизився. Він уже спускався по схилу. Але чому він хитається, спотикається, халасяється руками за дереву? Такий втомлений?.. Певна річ, утомився, але головне — йому юже бракує кисню, він задихається. Ой, він

мало не впав! Утримався на ногах, зробив кілька кроків — і знову захитався... Упав! Сперся на руки, сів, намагається підвистися — і знову падає! Жах, він не може навіть сидити, він весь час падає на бік...

— Іван задихається, задихається, треба поспішати йому на допомогу, він не може сам дійти! — кричала я невідомо кому. Знизу повільно-повільно (чи це тільки здавалось мені так звідси?) до Луна підіймався схилом вгору хтось у скафандрі. Я, звісно, не могла розібрати, хто саме. Але потім заглушила, що це Вадим: Микола не міг би так енергійно виліратися на скелю, щоб скоротити шлях. Молодець, Вадим, він підіймається не обхідною легкою стежкою, а прямо по кручі! А позаду слідом за ним поспішає Микола. Ох, хоча б вони встигли, адже до Івана ще далеко!

Я побачила, що Іван знову впав — і знову підвівся на руках, зігнувшись, немов шолом став для нього страшенно важким. І він уже не йшов далі, а позув на колінах, спираючись на руки. Він біля найкрутішого місця схилу... Що він робить? Сидачи на землі, притулившись до скелі, він знімає шолом. Що це означає? Навіщо? І майже зразу ж таки я зрозуміла:

— У шоломі вже зовсім нема чим дихати. Лунь вирішив зняти його, бо навіть насичене вуглекислотою повітря Венери зараз для нього краще, ніж отруєне повітря в шоломі!

Ось він зняв шолом і безсило випустив його на землю. Мабуть, Іван побачив товаришів, які поспішали до нього

знизу. Він слабо махнув рукою і немов хотів щось гукнути. Навіщо, навіщо витрачати сили, Іване! Швидше спускайтеся, швидше!

Наче почувши мої думки, Іван підвівся на ноги, залишивши шолом на землі. Він усе ще хитається, але почав спускатися назустріч Вадимові. Ні, краще б він лишався на місці! Він не втримався на крутому схилі, змахнув руками і впав. На щастя, він не покотився вниз по гострому камінню, яке могло б поранити його незахищену тепер голову. Мабуть, він уже не міг більше рухатись. Йому потрібне було свіже повітря, а не вуглекислота Венери, потрібний був кисень. Він лежав нерухомо, голова його звисала набік. Якщо він поворухнеться, то може скотитися вниз, розбитися... Вадиме, швидше! Іван, мабуть, зовсім задихається... І темні тіні пробігають дедалі частіше. Зараз стане темно!

І от Вадим опинився біля Івана, який лежав без жодного руху. Він нахилився, трохи підняв голову Івана. Потім почав стягувати його тіло вниз, не чекаючи, поки наблизиться Микола. У цю мить небо, як і завжди буває на Венері, майже сдразу потемнішало, і все вкрилося фіолетовим серпанком. І я вже більше нічого не могла бачити. Але нехай, нехай, зараз єдим і Микола принесуть сюди Івана, все буде гаразд, треба тільки освітити ім шлях.

Я включила зовнішній прожектор. Скрувати його до них я не вміла, проте головне пілягало в тому, щоб вони виразно бачили, де корабель. Потім я швидко наповнила киснем з

бальона дві гумові подушки (я добре запам'ятала, як робив це Вадим, коли Іван Лунь приводив до пам'яті Миколу!), приготувала води, розіслала на підлозі килим і поклала подушки. Мені здавалось, що все це я зробила дуже хутко. Але цільно я закінчила, як почула дзвін люка, що його відкривали, і важкі кроки на сходах. Ідти!

— Швидше, швидше, я приготувала все, що треба!

Микола і Вадим внесли Івана. Він був непримітний. Мені було страшно дивитися на його посиніле обличчя, на напіввідкриті губи. Микола побачив подушки з киснем і, не знімаючи свого шолома, прикладав на конечник до губів Івана. А Вадим підіймав і опускав його руки, — він теж пам'ятав, як Іван рятував тоді, раніше, Миколу. Лунь спочатку тихо, а потім глибоко зіхнув і поворушився. А за кілька хвилин він уже жадібно і часто вдихав на повні груди кисень з подушки. Обличчя Івана прояснювалось, з його почала зникати синява. Очі відкрилися. І от на губах з'явилось щось подібне до посмішки. Він зробив ще кілька глибоких вдихів, а коли я хотіла замінити подушку з киснем, відсунув її і рішуче сказав, хоча ще ледь чутто:

— Гадаю, не треба. Вже добре. Коли навколо друзі, це теж кисень. Друзі — це дуже, зовсім добре.

Ось його погляд спинився на мені. Мене вразила надзвичайна теплота, з якою він дивився на мене, якийсь зовсім-зовсім незнайомий вираз обличчя.

— Дівчино... Галя, спасиби, —

сказав він повільно і простягнув мені руку. — Не вмію багато говорити. Врятували мене, спасибі! Все!

Слово чести, ще трохи — і я б розплакалася, бачачи, що Лунь, завжди такий стриманий і незворушний, навіть суворий, — зараз хвилюється і затинається. Я стискувала руку Івана, дивилася в його розумні блискучі очі — і мовчала, щоб не сказати якоїсь дурниці. А він сперся на мою руку і підвісся на ноги.

— Трохи хочеться обідати, — сказав він посміхаючись. — Або вечеряти, все одно.

Так, адже Іван не єв нічого з самісінського ранку! Як це я не подумала! За кілька хвилин він уже сидів за столом і з апетитом вечеряв. Тоді до нього радісно звернувся Вадим. І те, що він сказав, вразило не тільки Луня, а й мене.

— Дорогий Іване, — заговорив Сокіл, — ми з Миколою приготували вам такий подарунок, що ви здивуетесь! Ось читайте! — і Вадим урочисто подав йому списаний зверху лонізум аркуш паперу. Лунь почав читати — і справді був вражений. Недовірливо подивився на Вадима, перевів погляд на Миколу. Той ствердно кивнув головою:

— Так, Іване, радіограма з Землі. І дуже важлива!

Виявляється, в той час, як я сиділа біля мікрофона і кликала Івана, радіоавтомат астроплана записав нову велику радіограму з Землі, і я нічого про це не знала. А радіограма і насправді була дуже важлива. Вона змінювала чляни і розрахунки відносно нашого вильоту на Землю. Втім, про це

треба розповісти докладніше, щоб все стало зрозумілим: тут двома словами не обійтися, бо справа стосується астронавігації, складної науки про зоріплування. Мені довелось довго слухати пояснення Миколи Івана перед тим, як я сама зрозуміла все це. Не знаю, як у мене тут вийде, але я спробую викласти все ясно. Головне те, що наша експедиція, яка за всіма попередніми розрахунками мала провести на Венері 467 днів (так вимагали умови астронавігації і взаємне розташування Землі й Венери), — тепер зможе повернутися додому куди швидше.

Справа стоїть так. Ще перед нашим вилетом з Землі астрономи відкрили велику нову комету, яка наблизилася до сонячної системи. Тоді орбіта її ще не була точно обрахована, і вчені встигли встановити тільки те, що в ній маса дуже велика, і через це вона відрізняється від усіх інших відомих наукі комет. А тепер уже все встановлено.

Виявилось, що нова комета проходить дуже близько від Сонця, між ним і орбітою Венери. А потім шлях нової комети перетинається з орбітами Венери і Землі і йде далі по параболі у невідомі простори всесвіту. Куди нова комета полетить далі, я не знаю, та, мабуть, і самі астрономи не знають також. Але наш астроплан може скористатися з сили її притягання так само, як із сили притягання Сонця, якою ми користувались під час польоту на Венеру і збираємося користуватися, повертаючись на Землю. На землі все точно роз-

рахували і сповістили нас радіограмою ось про що.

Якщо ми зможемо вилетіти з Венери точно о 12 годині дня 16 лютого (за земним обчислением), тобто рівно через 42 дні з моменту одержання нами радіограми, — тоді нова комета, перетинаючи орбіти Венери і Землі, захопить нас своїм притяганням. Через це вона, по-перше, уповільнить нашу швидкість у просторі (адже вона буде позаду астроплану!), і, по-друге, — відхиливіть наш курс у бік земної орбіти. Тут були проведені дуже складні розрахунки: треба було встановити, що вийде внаслідок сполучення різних швидкостей притягання і напрямків руху. Це так складно, що я не можу навіть розповісти тут про все це, бо й сама як слід не розібралась. Пам'ятаю тільки, що тут на астроплані мають взаємно впливати такі сили: його власна швидкість, притягання Сонця, притягання нової комети і притягання Землі. Внаслідок всього цього астроплан так змінить свій курс і швидкість, що, описуючи якусь складну дугу, протягом вісімнадцяти днів буде наблизатися до земної орбіти і опиниться на ній якраз тоді, коли в цій точці буде і сама Земля. Міжпланетному кораблю залишиться тільки знинитися на Землю! І от виходить, що коли ми зможемо вилетіти з Венери о 12 годині 16 лютого, через 42 дні, то час нашого перебування тут скоротиться майже в чотири рази! І ми повернемося на Землю несподівано швидко, — хіба це не чудово?

Так, все це дуже добре. Свої завдання експедиція виконала

(я маю на увазі знайдений нами інфрарадій!). Ми можемо вирушати у зворотний шлях у призначений Землею новий термін, — і в той же час не можемо. Адже астроплан лежить у міжгірі, затиснути скелями. І якщо ми не знайдемо спосіб витягти його з тих скель, то не полетимо звідси ані 16 лютого, ані в старий термін — через 467 днів...

Написала я це — і розстроїлася. Що ж нам робити? Якщо вже Микола досі нічого не вигадав, то навряд чи взагалі можна допомогти справі. В мене, правда, є одна думка: а що, коли б Земля надіслала слідом за нами сюди, на Венеру другий астроплан? Адже він зможе спеціально взяти з собою підйомне устаткування, щоб звільнити наш астроплан зі скель, або принаймні просто забрати нас звідсі?

Проте, коли я наважилася скласти про це Іванові, він одразу відповів мені:

— Не годиться.

— Але чому? — наполягала я.

— Немає потрібного розташування планет. Довелось б надто довго чекати. Крім того, ще інше. Якщо прилетить, скажімо, другий астроплан, де він шукатиме нас? Венера — це не місто, де є вулиці і номери будинків. Спітати нема в кого. І комахи не скажуть, де ми, в якому саме міжгірі. Карт тут також немає. Не встигли скласти. І потім...

Чомусь Іван зразу обірвав розмову, немов про щось згадав. І пішов, навіть забувши запалити люльку, яку він щойно набив. Я нічого не могла зrozуміти: це вперше він закінчив розмовляти зі мною так різко. А головне, протягом цілого вечора Іван Луць не сказав більше нікому жодного слова. Він ходив по хаоті і щось бурмотів про себе, відмахуючись від усіх запитань. Навіть Миколі Ринденкові він коротко відповів:

— Хочу трохи подумати. Згадую одну річ. Потім скажу, пробачте! (Далі буде)

ЦІКАВО ЗНАТИ, ЩО...

...Сонце знаходиться від нас на відстані близько 150 мільйонів кілометрів. Це в 3.750 разів більше за довжину земного екватора. Навіть літак при швидкості 1.000 кілометрів на годину зміг би подолати цю відстань за 16,5 року.

**

...між орбітами Марса і Юпітера обертаються навколо Сонця астероїди. Таких малих планет ми знаємо тепер до двох тисяч. Найбільша з них — Церера має діаметр понад 700 кілометрів, а діаметр найменшого астероїда — Гермеса не перевищує одного кілометра.

**

...перші каталоги зірок було складено в стародавній Греції астроюномом Гіппархом, а в Китаї Ші Шеном ще за кілька століть до нації ери.

КАРПАТИ І ЇХ МЕШКАНЦІ

Карпатська Україна має кілька назв: Карпати, Підкарпаття, Закарпаття або Карпатська Україна. Та багато, мабуть, не знає звідки й коли постала ця назва "Карпати" — в означенню наших гір.

Карпати починаються в околиці Братислави на Словаччині й тягнуться цілими пасмами гір зі заходу на схід та на південний схід, вздовж території Галичини та Закарпаття, ген аж до Дунаю.

За М. Грушевським, первісно Карпати називались Певкінськими горами, взавши цю назву від басторинського народу, який ще перед Христом заселяв дунайську дельту — "острів Певку". Пізніша назва "Карпати" постала від народу карпів, який прийшов у ці гірські околиці після того, як у вільні римляни розбили дакійську державу (р. 106 по Хр.). З історії дізнаємося що карпи приймали також участь у Маркоманських війнах. Крім того карпи відомі своїми нападами на римську імперію, які вели вони разом із готами. В рр. 244-248 по Р. Хр. імператор Філіпп Араб переміг карпів та поселив частину цього народу на римських землях. Наступні імператори — Галлерій і Деоклеціан, — переселили решту населення до Паннонії та Тракії. Після цього карпи втратили свою національну окремішність та стали вірними підданими римлян.

Тільки назва наших Карпат зберегла про них пам'ять аж до нині.

Треба згадати, що Карпати мали також інші назви. Київський літописець Нестор називає їх Угорськими горами: "Святополк же съ окажиий и зливъ Святослава, послѣ к горѣ Угорстій, біжашу сму в Угри"... Таку ж назву знаходимо також у "Слові о полку Ігоревім" з 12-го століття.

Гуцули під Чорногорою

Закарпаття: На дарабі

Невідомий автор цієї поеми, описуючи володіння князя Ярослава (1152-1187), що простягалося від Карпат аж до гирла Дунаю, наводить такі слова: "Галичний Осмомисле Ярославе, високо седиши на своєм златокованім столі, поднер гори Угорські своїми желізними полки, заступив королеві путь".

Д-р В. Гаджега, відомий дослідник Закарпаття та автохтон цієї землі, стверджує на підставі мадярських джерел, що Карпатські гори мадари називали Рутенськими горами (Рутеніум) (літопис Симеона із Києва р. 1285, та літопис Дубницький р. 1355). Ще одна назва уживалась на означення наших Карпат, а саме — Кавказькі го-

ри (Каукаланд). Цю назву впроваджує римлянин Аміанус, коли описує, як то в другій половині 4-го сторіччя гуни напали на візиготів над Дніпром. Тоді візиготи пішли в Карпатські гори, які Аміанус називає Кавказькими горами. М. Грушевський теж згадує, що в деяких наших літописах Карпати називано Кавказькими горами. Але ні один з цих назв не довелось закріпитися за нашими горами, крім існуючої нині назви — Карпати.

В українському місцевому наозвицтві зустрічаємо багато назв, що походять від слова "Карпати". Ці назви загально вживалися в краю для визначення різноманітних фірм, кооперативів, банків тощо. Під цею назвою виходило також чимало газет і журналів як: "Карпати", "Карпатський Голос", "Карпатська Молодь", "Підкарпатське Пчолярство" та ін. Також можемо зустріти в Канаді й Америці фірми, посилості та назви газет чи журналів з назвами: "Карпатська Зоря", "Карпатський Голос", "Товерля", "Чорногора" та ін., що їх занесли сюди переселенці із старого краю.

Окремо слід відмітити постання назви Карпатської держави "Карпатська Україна". Ця національна назва була затверджена соймом Карпатської України 15 березня 1939 р.

З нагоди засідання Сойму Карпатської України, теж 15 березня 1939 р., з'явилася перша поштова марка, на якій була зображена дерев'яна церква в Ясіні (т. зв. Струківська церква) на тлі Карпатських гір та з написом: "Карпатська Україна".

**

А тепер дещо про мешканців Карпат.

Найвищу частину Карпат — Гуцульську Верховину — заселяють гуцули. Тут простягаються пасма високих гір Чорного гори. У Західному, чи як його ще називають — Низькому Бескиді, на захід від рік — Сани й Ужа аж по Попрад, живуть лемки, яких після останньої світової війни, комуністична Польща виселила з іх рідних осель на інші свої землі, щоб таким чином винародовити цю горстку українського народу. Далі, у Високому Бескиді живуть бойки.

Гуцули мають відмінний характер вдачі, життя та роду праці, ніж населення Підгір'я. Тому, що кам'яниста земля в горах не цілком надається на провадження хліборобства, гу-

цули займаються здебільшого лісовим промислом. Працюють на тартаках, сплавляють дерево на дарабах по гірських річках та потоках. Крім цього випасають верховинці худобу на полонинах і там же виробляють молочні продукти для власного вживання та на продаж. Також дуже розвинене на Гуцульщині мистецьке виробництво ужиткових речей — топірців, кожушків, чересів, вишивок, касеток і т. д.

Хоч природа щедро обдарувала Карпатський край здоровим м'яким кліматом, багатством лісів, цілющими джерелами мінеральних вод з іх чисельними курортами, різноманітними покладами золота, срібла та дорогоцінних камінців, однаке сам народ цього краю під окупациєю чужих держав, завжди терпів злидні. Це пре-

Не Великденъ — під церквою з пасками (Гуцульщина)

красно характеризують оці слова нашого поета О. Олеся:
 Країно див! Далека мріє,
 Зелена казко серед гір,
 Де вітром дух наш вільний віє,
 На гори загнаний, як звір,
 Де ніжний, крила простягає
 Виочі над тишею оселі,
 А вранці соколом літає,
 Або голосьить серед скель,
 Де голод він пустив до хати,
 Де дав він тіло розп'ясти,
 Щоб тільки скарбні заховати,
 Щоб тільки душу зберегти.
 (Із збірки: "На зелених горах").

Верховинці хоч частина з них століттями була відірвана від рідного корінного пnia, не втратили свого національного характеру, зберегли давні українські традиції, мову, віру та культуру. Це треба завдачувати у великій мірі й тому, що цей гірський край був майже зовсім ізольований і від інших, сусідніх народів. Українці жили в цих горах залишени самі на себе. Навіть татарська навала в 13 столітті минула цю країну. Карпати становили природну твердиню, недоступну для ворога.

Історія згадує про різні народи й племена, що жили в Карпатах та іх околицях. Ці народи постійно боролися, падали та підіймалися. Деякі з них перестали існувати, зійшовши зі сцені історії. Тільки Карпати з іх гранітними, засніженими скелями — стоять тисячоліття як мовчазні свідки усіх минулих подій.

Про ці гори склав верховинський народ безліч чудових коломийок. А наші поети й письменники описали їх красу у численних своїх творах. Пригадаймо собі згадуваного вище О. Олеся: "На зелених горах",

М. Коцюбинського: "Тіні забутих предків", І. Франка: "Захар Беркут", У. Самчука: "Гори говорять" та багато інших творів — Г. Хоткевича, В. Стефаника, О. Федъковича.

Визначніші українські композитори звеличили Карпати у своїй творчості. Найбільш улюблена пісня нашої Гуцульщини "Верховино..." була в обробці в багатьох наших композиторів: М. Лисенка, К. Стеценка, О. Кошиця, Ф. Колесса та ін.

Фольклором Карпатської України не менш збагачився й репертуар української інструментальної музики. В останній час з'явилось чимало творів наших композиторів, що взяли за тему Карпати — Гуцульщину — Лемківщину (напр. К. Данькевич: "Прикарпатська симфонія", Р. Сімович: "Карпати", М. Колесса — В. Лятушинський: "Перша і друга лемківська симфонія").

Також і образотворчі мистці, — наші й чужі, — інспірувались у своїх творах красою Карпат. З-поміж них особливо виділяється своєю цінною творчістю уродженець Закарпаття, Йосиф Бокшай. Відомий наш сучасний паризький мистець М. Кричевський, перебуваючи деякий час на Закарпаттю, створив цілий ряд цікавих краєвидів. Відомі й тут на еміграції карпатські краєвиди М. Мороза. Серед праць сучасних українських образотворчих мистців, що іх твори тепер фігурують на виставках в Україні, находимо багато карпатських мотивів, як напр.: "Зима на Верховині", "Бескиди", "Мряка в горах", "Зима в Карпатах", "На Гуцульщині", "Луги на Верховині", "Закарпатський мотив",

Вид на село Ясіню: на горбку славна Струківська церква.

"Гуцул", "Дівчина з Верховини" і т. д.

Народне будівничче мистецтво збереглось в Карпатах у чудових дерев'яних церковцях, що затримали свій давній своєрідний архітектурний стиль. Своїм притаманним характером зна-

менні також фольклор та хореографічне народне мистецтво, що відзеркалюють побут, правдиві звичаї, народну вдачу. З них можна вивчати мікуншину народу та його прадавній життерадісний світогляд.

ЧИ ВИ ІСТЬ ДОСИТЬ СИРУ?

Сир, як вино і ферментований хліб, винайшли люди напевно випадково. У Біблії декілька разів згадується про нього. У багатьох пастуших племен старовини сир повнив ролю теперіших грошей: ним плачено, за нього куповоано. Греки приписували йому божеське походження, а римляни так високо ціили, що під час бенкетів, які давав Цезар, подававо сири, імпортовані з Швейцарії.

Наше споживанню сирів є дуже незначне, порівнюючи з французами, швейцарцями, голландцями і т. д. У них часто складається обід з хліба, сиру, вина і овочів. Тай у нас, в Україні, іли куди більше сиру, як тут, на еміграції.

Сир має в собі чимало протеїнів, конечної для віdbудови клітин нашого тіла. Він є незрівняним джерелом вапна, вітамінів А, фосфору, а також вітамінів В1 і В2.

Тепер, у піст, ми повинні часто споживати такий обід: якась страва зі сиром, зелена салата, склянка молока і овоч (фрукт).

М. Дмитреенко

В ГУАМІ ТАКОЖ УКРАЇНЦІ!

Гуам (Guam) є одним з найбільших і найгустіше заселених в групі 17 вулканічних островів на Західному Пасифіку, що звуться Маріанськими островами. Між ними він найбільш висунутий на півден. Не такий то він і великий: всього 30 миль довжини та 4-8 миль ширини. Вперше відкрив його славетний португальський подорожник — Магеллан в 1521 році, після своєї подорожі по океані, що тривала 3 місяці і 19 днів.

Клімат і росличність острова тропічні. Є тут тільки дві пори року — дощова і суха. Температура не переступає 90° Фар. хоч лежить він близько рівнини (пересічна річна температура — 81°), а вогкість сягає 90%.

Місцева людність "чаморо" перетривала 230 років під еспанськими впливами, але під керівництвом ЗДА, всього тільки за час від 1898 року, майже зденаціоналізувалася. В 1941-44 рр. Гуам був скупований Японцями. По другій світовій війні впливи ЗДА поступили так далеко, що Гуам більше схожий на "стейт", ніж на колись закинутий в тропіках острів. За останніх пару років, без революції, життя просто змінилось на модерне, — включно з телевісією, найкращими моделями автомобіль. Тим, чим були Гаваї до другої світової війни, тим тепер є Гуам. З єдиною хіба різницею, що тут немає відпочинкових домів. Більш половини

населення є із ЗДА, а число місцевих мешканців зменшилося за рахунок виїзду до ЗДА, Гаваїв тощо.

Змінився також характер го-

Панство Дмитреенка на острові Гуам, під пам'ятником, що його поставлено Магелланові на місці, де він вперше причалив у 1521 році.

сподарства. Колись сільсько-господарські вироби експортувались, а нині більш як 75% іх привозиться зі ЗДА або з інших держав. Сільське господарство зникає, а населення працює в державних, військових чи приватних підприємствах.

Сам острів дуже мальовничий, гористий, густа тропічна рослинність чергується з модерніми будинками. По модерніх дорогах іздити стільки авт., як на передмісті будь-якого столичного міста. В повітрі майже безупинно гудуть літаки.

Місцеве населення, не переживши революції та еволюції, просто переселилось з тропічних диких лісів в модерне життя часу атомової енергії.

З тварин місцевого походження залишилися тільки карабу — тип широкорого корови, що жила колись у тропічних пісах та болотах. Із земноводних оставсь лише вид великої ящірки, темнозеленого кольору, яка інколи досягає одного метра довжини, — не шкідлива і не отруйлива. Зовсім немає трійливих гадюк.

Рослинність тропічна, — косові пальми й тропічна ялинка, що добре витримують тропічні бурі. "Айворі"-дерево, що дає горіхи, з яких інколи виробляють декоративні речі. Найцінніше дерево — це "Ікон вуд", дуже тверде та тяжке.

Бивозити його з Гуаму можна тільки за спеціальним дозволом.

Управа острова передана тому пару років місцевій раді, але губернатора визначає президент ЗДА. Школи є державні та католицькі. Є тут дві середні школи ("гай скул") і музична школа.

Велике спустошення роблять тропічні бурі — тайфуни. Еостаннє був тайфун ще в 1949 році, а 15 листопада 1957 року зачепив тільки південну частину. Жертв цим разом не було, бо більшість людей мають уже будівлі з цементу і населення повідомляється про наближення тайфуну за пару днів наперед.

З старовинних пам'яток залишились розвалини укріплення, де перебував еспанський гарнізон. Є пару старих будівель з еспанських часів і музеї. Є добре влаштовані пляжі з природними вигодами, гарними краєвидами, добре охоронені коральовими виступами від великих хвиль океану.

Є тут і "депі" (Д. П.), — де кількоро осіб, що прибули з Німеччини через Англію й Індію. Більшість лотиші, а між ними й українець, що був у полоні в от. Петлюри, потім у Югославії. Хоч і "малорос" та не визнає ні українців, ні України, але на громадянських паперах подавсь як українець.

ЧИ ЗНАЄТЕ, ЩО...

...з поверхні Сонця у світовий простір щожвилини випромінюється до 5 мільйонів мільярдів кілокалорій тепла. Втрачаючи променісту енергію, наше дenne світло зменшує свою масу. Підраховано, що Сонце щосекунди втрачає у вазі понад 4 мільйони тонн!

МОВА І ВАШЕ МАЙБУТНЄ

Новоприбулі . . .

Добре знання мови громади, серед якої живете, англійської чи французької, є для Вас дуже важливим. Це дуже допоміжне для Вас в різних справах:

Зайняття —

Ви можете легше дістати і відержати працю, коли ви спроможні приймати доручення і висловлюватись в мові ваших співтоваришів. Також ви скоріше дістанете підвищення... Коли ви амбітні, то легше використаєте технічні й інші курси, щоб побільшити ваше знання, якщо говорите і читаєте англійською або французькою мовою.

Приняття до громади —

Якщо ви добре володієте мовою більшості вашої громади, ви можете легше полагодити всякі бизнеси та закупи, ви легше порозумієтесь в уряді праці, в лікаря, домовласника, ремісника і т. д. Ви також скоріше знайдете товаришів між уродженцями Канади і в дуже короткому часі з'єднаєте собі прихильність загалу.

Розвага —

Ви краще проведете життя у вашій новій батьківщині, якщо зможете прочитати часопис, видаваний англійською або французькою мовою, слухати радія, оглядати телевізію, впovні розуміючи про що говориться та що висвітлюється.

Громадянство —

Через намагання добре вивчити англійську і французьку мову, ви зробите важливий крок в напрямі повного громадянства. Крім цього знання англійської або французької мови — це одна з вимог канадського закону.

Не зволіайте! Негайно вчіться англійської!

або французької мови —

Безплатні мовні курси є доступними для новоприбулих в кожному місті чи містечку Канади. Коли бажаєте одержати близькі інформації в справі курсів або хочете дістати самоучки, зверніться до керівника вашої льоцальної школи, найближчого іміграційного урядовця чи урядника громадянства або пишіть до:

CANADIAN CITIZENSHIP BRANCH,
DEPARTMENT OF CITIZENSHIP AND IMMIGRATION, OTTAWA

ГРЕЦЬКЕ МАЛЯРСТВО

Я мав колись кота, якому докучав, ставлячи його перед дзеркало. За кожним разом він вигинається дугою і варчав, думаючи, що має перед собою іншого кота. Але коли я показував йому намальованого кота, він зовсім не реагував. Те саме роблять і собаки. Вони гавкають, коли бачать себе в дзеркалі, але ім байдужі намальовані коти і пси. Звірята, хоч мають очі, не бачать образів.

Такі самі бувають і деякі люди. Вони можуть дивитися на картини, не бачучи їх. Бо є різниця між дивитися і бачити. І в Святому Письмі говориться про таких, що "мають очі і не бачать"...

Коли я був малим хлопцем, в нашому містечку, на розі вулиці, була крамничка, де при уасі на столі був намальований гріш. Він був такий вдалий, що кожний старався скопити його в руку. Мене це дуже тішило і того, хто це зробив, яуважав прекрасним мистцем.

Так думали, мабуть, про мальарство і старовинні греки. Греція, ви знаєте, находитися по другому березі Середземного моря, напроти Єгипту. Певно ви знаєте також, що греки були найкращими в світі різьбарями і прекрасними архітектами. Але їхнє мальарство не було надзвичайне. Чимало з них вправлялись тільки в такому мальарстві, що милить око. Вони хотіли малювати тільки

такі картини, які спримано б за дійсність.

В Єгипті й Асирії ми зустрічали малюнки, але не знаємо імен мальарів, які їх малювали. В Греції знаємо імена мальарів, але не знаємо їхніх творів. Одним з найславніших грецьких мальарів був Зевксіс, який жив на 400 років пер. Христом. Кажуть, що він намалював хлопчину, який тримав у руках китицю винограду, і виноград був так вірно намальований, що птиці прилітали його дзьобати. Він постановив зміритися з іншим мальарем, своїм конкурентом, і визвав його на змаг. Усі були певні перемоги Зевксіса, бо він потрапив обманути навіть птахів. Коли народ зійшовся, побачив картину тамтого другого мальара, що звався Паргазій, прикриту за вісокою.

— Нумо, Паргазію, — сказав Зевксіс — відгорни но завісу та покажи нам свій образ!

Паргазій відповів:

— Це завіса є моїм образом. Навіть ти, людина, повірив, що на образі є завіса. Отже я виграв. Ти обманув птиці, але я обманув тебе самого. А надобавок твій хлопчина не такий єрний, щоб птиці боялися його!

Найбільший з-поміж грецьких мальарів звався Апель. Він був другом Олександра Великого і намалював його портрет. Але знаємо цього мальара не з його

Зразки розмальованих грецьких ваз

творів, а тільки з його одного вислову. Якийсь швець скривив сандал на його образі. Апель був радий з авторитетної критики і поправив сандал. Але наступного дня, той самий швець скривив вже частину його картини. Апель знов, що швець не розуміється на тому, про що говорить, отже сказав: "Хай швець не глядить вище чобота!" Або іншими словами: Нехай кожний говорить тільки про те, на чому визнається.

Однак усе таки зберігся зразок грецького мальлярства, а саме на вазах, які можна бачити в музеях.

Наші теперішні вази є зі скла, порцеляни, кристалю, — і служать звичайно тільки на те, щоб класти в них квіти. Але грецькі вази були з глини

і служили для переховування плинів: води, вина, оливі, парфум тощо. Вони заступали наші банки, пляшки, бочки і т. д. Їм надавано різні форми і додавано старань, щоб були вони гарними.

Більшість з ваз була прикрашувана ззовні малюнками, які не reprезентували королів і королев, як це було в Єгипті та Ассирії. У тому часі греки не мали королів: вони малювали грецьких богів і героїв та мітологічні сцени. Ці малюнки були наче книжкові ілюстрації, — пресцизні і гарні.

В загальному знаємо два роди грецьких малюнків на вазах: одні темні на червонистому чи попелястому тлі, другі чорвонисті чи попелясті на темному тлі. (мг)

Читачі розказують

ЯК Я ЗБЕРІГ СВОЄ ЗДОРОВ'Я?

Мені уже 49 років, я завжди багато працював і то в гарячому цеху (парові котли і машини), пережив я також різні несприятливі умови під час війни, але все ж таки сьогодні я маю бездоганне здоров'я.

Незнайомі мені хвороби, а тому і не потребую ліків, завжди маю добрий апетит і сон.

Наш знаменитий співробітник, інж. В. Севериненко в тріскучий мороз серед льодів Онтарійського озера. Фото Шкурат.

Мені допомагали завжди — сонце, повітря і вода. Це мої найліпші ліки.

З 18 років я систематично купаюся у річці, чи то в озері круглий рік, як літом так і зимою, за виключенням днів коли уже великі морози (зеро і нижче по Фаренгейту, 18 ступнів нижче нуля по Цельєю).

В Торонті я живу уже рік і весь час по 2-3 рази на тиждень купаюся в озері Онтаріо.

Практика показує, що багато людей хворіють тому, що не використовують як слід сонця, повітря і воду як засоби, що збільшують опір організму сути проти всіх хвороб. Кожна людина може привчити себе до холодної води, але для цього потрібно пройти певне тренування (вишкіл).

Подвою знімку, що була зроблена під час моого купання 24 лютого 1958 р. в озері Онтаріо, Саннисайд, Торонто.

В. Севериненко

КРУЧИК

Трапилося це в невеликому прикарпатському курортному місті: Трускавець. Рано-вранці, тільки-но зійшло сонце, прибиральниця санаторію, пораючись у дворі, почула якийсь дивний крик у кущах жасміну: ворона або якийсь інший птах?

— Кар... Кар... — почулося

зовсім виразно. В гущавині щось заворушилось.

В кущах бився чорний птах — молоденький крук. Крило в нього було перебите і волочилось.

Жінка понесла птаха до санаторного лікаря Пеньківського. Він оглянув рану на крилі, наклав шви, забинтував. Випустили крука, але він не втікав. Біла марля не дуже пасувала до його чорного пір'я. Він пробував стягнути її дзьобом, але тільки-но торкається крила, одразу скрикував. Дали йому м'яса, птах вдарив його дзьобом, хитнув головою, а тоді почав жадібно ковтати шматок за шматком.

Так і лишився крук при санаторії. Ночував на дереві, а днем по кілька разів приходив, щоб йому дали поїсти. Побачивши свою рятівницю, він підбігав до неї і з криком розкривав дзьоба.

Прозвали птаха Кручиком.

Крило заросло. Кручик почав літати по місту, а на ніч повертається додому. Часто він бу-

вав біля мінеральних джерел, де розважав хворих.

Через рік птах опинився у старенького пенсіонера діда Дмитра Корнугти, що жив поблизу санаторії. У старого Кручика був наче вдома, бо той з дитинства любив птахів. Так і подружили вони. Хоч і літав Кручик щодня далеко від дому, але ввечері вже стукає у шибку до старого Ксрнугти, просився до хати.

Жив Кручик між людьми, до лісу його зовсім не тягнуло. Інколи злетить на гілку дерева або сяде на самій вершині смереки, прислухається до чогось і раптом дико каркне.

— Птах, — казав дід Корнугта, — а от знає чисто все і мене і сусідів.

До санаторії, де його врятували, Кручик часто навідувався і навіть фотографувався з хворими, як добрий знайомий. Там його називали "Кручик-масовик"... А в місцевих кіосках з'явилися листівки з Кручиком — на загадку про курорт Трускавець.

Ю. Ісько

"ПТАШИНІЙ БАЗАР"

Посеред Дніпра, біля самої греблі Дніпрогресу, над водою підіймаються уламки гранітних скель. Ще здалеку вони привертують увагу своїм яскравобілим кольором.

Але чому це рожевий граніт став раптом білим? Підійшовши ближче, можна з 30-метрової височини греблі побачити тисячі птахів, почути їх безугавний гамір. Найбільше тут чайок, але трапляються й інші водоплавні птахи, навіть качки.

Що ж приваблює сюди дичину, якої особливо багато восени, під час перельоту? Одна з причин — це повна безпека: руху човнів і пароплавів біля греблі немає, а полювати в місті заборонено. Та головне — це наявність багатої і легкої здобичі. Вода з-під турбін Дніпрогесу виносить чимало дрібної приглушеної риби. Тут же, біля будинку електростанції, чайки вихоплюють її з води, а, наївшись, відпочивають на скелях.

СОФІЙСЬКА ПЛОЩА НА МАРЦІ

Під враженням урочистих святкувань 40-річчя Суворенності і 39-ліття Соборності України, що їх проголошено на Софійській площі в Києві, пригадуємо собі, що в 1934 році чеська пошта випустила марку за 50 гелерів, якою відзначила 20-річчя посвячення прапора чеського легіону, зорганізованого при російській армії на початку I світової війни, — що відбулося в Києві на Софійському майдані.

Рисунок цієї марки представляє момент заприсяження хорунжого. На першому плані марки бачимо лави легіону, його старшина, невеличку групу представників царського уряду і чеських політичних діячів. В центрі марки є зображення хорунжого, що приляякинувши цілує прапор. Побіч стоїть групка вищого київського духовництва з малим почетом і церковними коругвами, яке певно додержало посвячення цього прапору.

Бся ця дія відбувається на тлі небосклону і на тлі Софійського Собору та його дзвіниці.

Ми саме хочемо звернути увагу на св. Софію і дзвіницю, а точніше на їх взаємне положення і розміщення учасників цього свята перед собором і дзвіницею. Коли докладно приглянемося рисункові марки і порівняємо його з рисунком недержавної марки, виданої поштою УНРади в 1949 р. для

відзначення Січневих Актів 1918 і 1919 років, та з фотографією Софійської площа, то мусимо ствердити, що ситуація на чеській марці не відповідає дійсності. На ній дзвіниця сто-

ТЬ по нашій лівій руці тоді, коли з цього боку рисована — повинна находиться майже посередині марки, між похиленим прапором і Собором, а ще даліше наліво — повинен бути пам'ятник Б. Хмельницькому.

Виходить, що рисунок цеї марки — це довільна композиція її автора а не вірне відтворення Софійської площи під час посвячення чеського прапора.

В дечому тільки справа міняється, коли марку піднесемо і обернемо її лицем до світла, а гумованою стороною до нас. Тоді дзвіниця буде по лівому боці від Собору.

Все таки, за проф. О. Повстенком, немає такої позиції на Софійській площи, з якої б ми могли бачити Софійську Катедру і дзвіницю в такому положенні, як це нарисовано на марці, навіть при відверненню марки.

Тут згадуємо про все це тому, що в одному американському філ. журналі була довідка, де говорилося про цю марку, і були навіть подані прізвища присутніх старшин легіону і чеських діячів, але нічого не згадувалося про ці неточності, як теж не були подані прізвища київських ієрапхів, зображеніх на марці.

НОВІ ВИПУСКИ

В Чікаго постав комітет б. учителів і учнів Української Народної Школи ім. Митр. Андрея Шептицького в Регенсбурзі, для підготовки ювілейного з'їзду (гл. "Ми і Світ" за лютій ц. р.) і він видав дві марки з причіпками, два філ. бльоки і коверти-першоднівки які розіслано філателістам дня 24 лютого 1958 р., це є в десятупрічницю надання патронату школі. На марках і блоках маємо погруддя Патрона школи, Слуги Божого Митр. Кир Андрея Ґрафа Шептицького. На першій причіпці є повна назва школи і дати, а на другій відмок з поеми Б. Лепкого "У храмі св. Юра", могутні слова Митрополита:

— Народе вір! Вір моєму слову!
Над попелищі і могили,
Зніметься ясний,
сніжно крилий дух
Правди й волі — — —

На коверти-першоднівці, в лівому долішньому розі маємо емблему школи з підписом.

Це є вже семий український філателістичний випуск (7 марок і 3 філ. бльоки) присвячений Слuzі Божому Андрееві. Всі вони вийшли по Його смерті.

Перші — не рахуючи випуск

УДК в Римі — "дивізійники" — кол. воїни I-ої Української Дивізії Української Національної Армії (І УД УНА) відзначили другу річницю смерті Митрополита своєю маркою, виданою 1. XI. 1946 р. ще в таборі Ріміні (Італія).

Слуга Божий Кир Андрей це найпопулярніша постать з-поміж українського духівництва в нашій філателії.

Випуски останніх марок можна замовляти у кол. управителя цеї школи:

Mr. T. Teodorowych
1219 North Avers Avenue
Chicago 51, Ill., USA.

С. Гела

Б. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НА МАРКАХ

З нагоди 300 ліття Переяславського договору міністерство зв'язку СССР видало дві коверти (можливо більше, але в нашому посiddанні є дві).

На коверті розміром 157x111 мм. з лівого боку в прямокутному обрамованні є двобарвна (зелено-бронзова) частина пам'ятника гет. Богдана Хмельницького. В правому куті є дата 1654-1954. За обрамованням вдолині напис: "Киев. Памятник Богдану Хмельницкому".

Друга коверта того ж розміру, видання і розміщення, теж присвячена гет. Б. Хмельницькому. В обрамованні є цілій пам'ятник, а за ним дзвіниця і катедра св. Софії. Виконано в кількох барвах.
Напис: "Киев. Площадь Богдана Хмельницкого".

Перша коверта має друковану марку і ціна коверти 1 рубль 10 коп. Призначена для заграницької кореспонденції, а друга має ціну 50 копеек для краєвого уживання.

Л. Б.

ГЕЛЕНА РУБІНШТАЙН

Поспішний поїзд Нью-Йорк—Монреаль затримався на канадському кордоні. Митний урядник у сірих рукавичках вскачує до пульманівського вагону й просить папери у маленької, з матовою шкірою, пані, якої праву руку майже цілком закриває превеликий дорогоцінний камінь, виблискуючи всіми своїми світлами. Вона шукає свого паспорту у торбинці.

— Дозвольте мені ключі, щоб переглянути ваш багаж. Ми ви-
граємо на часі.

— Виграти на часі? Та ви ж примушуєте мене його витрачati! — відповіла пані. — Я нічого не маю задекларувати.

— Пані, якщо б не мій ре-
спект перед вашим віком...

— Хто говорить про літа, чи я питало у вас, про ваш вік?

— Пані, ви говорите так, на-
че б вашою була П'ята Вулиця.

— А хто вам каже, що вона
мені не належить?..

Маленька пані простягнула урядовцеві свій паспорт, на якого шкіряній оправі видніли інкрустовані золотом дві букви: Г. Р. Це ініціали одної з найславніших жінок світу, що походять з королівства краси. Королівства, що не є нічим наслідством, бо його створила сама Гелена Рубінштайн, яка почала з 12 слоїків крему. Це королівство нараховує сьогодні 37.000 працівників, зайнятих по всій земській кулі, воно має свої "амбасади краси" в 34 країнах, включаючи Советський Союз та комуністичний Китай,

видає щоденно 245.000 слоїків кремів і пляшечок космет. водичок та мас більше як 88 міль-
йонів клієнтів, від яких на 1 березня, тобто на кінець фінансового року, на П'ятій Евеню під ч. 655 збирає 47 мільярдів доларів. Королева цих скарбів наче лялька, бо висока всього на один метр 52 см. Є вона найвидатнішим жіночим підприємцем і найстаршою віком жінкою, яка працює ще активно. Влітку цього року їй минає 37 років. Фірма Рубінштайн продукує 162 артикули і займає 7 місце в комерційному балансі З'єднаних Держав. Вона має чільну позицію в нафті, Дженерал Моторс, кінопродукції...

Гелена Рубінштайн це жінка, що живе нараз кількома життями, зуживас один паспорт на рік й має мешкання в кожній столиці. Свої діямanti і біжу-
терію обезпечила на суму 850 мільйонів, а 1.260 мист. картин, які їй належать, мають вартість в тридцять разів більшу, бо її Гоя, Ренуар, Брак, Матіс, Бонар, Пікассо — творять одну з трьох найбільших приватних галерей світу, що її вона після своєї вподобі перевозить до Фльоренції, Нью-Йорку, Токія або Парижу.

Причина її успіху? Ідея, вічна ідея краси — застосована в бідповідну хвилину, епоху техніки. Для докладнішого обзна-
йомлення з нею, погляньмо на її життя.

1870 рік. Краків ще під австро-угорською окупацією. На

краю міста в малому домі живе численна родина Рубінштайн. Батько зруйнований, етративши всі гроші на акціях нафти шукає порятунку в торгівлі молочними продуктами. Гелена, найстарша донька, студіє медицину. Пані Рубінштайн, мати Гелени, з дому Зільберфельд, дістає листа від брата з Австралії, що йому померла ізагло жінка, залишивши маленьку дівчинку. Він просить, щоб сестра позичила йому одну зі своїх дочек, яка допомогла б виховати маленку Еву. Хто з вісімкох сестер має поїхати? Вирішують, що Гелена.

На прощальному обіді "на третє" служниця Катерина вносить торт з каштанів. Нагло Стелля, молодша сестра, скрикнула: — Катя, що з тобою, чим ти намазала лицє? — Бідна Катря мусіла призватися, що вона взяла дещо з того крему, який для пані приносить щоразу лікар, д-р Лікускі.

На від'їздному, Катерина на-
мовила Гелену взяти й собі того
крему, бо сонце в Австралії
гаряче, а вітри гострі можуть
висути лицє паніночки. Взяв-
ши з собою 12 слоїк, Гелена
поїхала в дорогу.

Життя на австралійській фар-
мі не сподобалось Гелені. Сон-
це пекло немilosердно, вітри
віяли безпереривно і важка ро-
бота біля фарми не була під
її силу. Вона піднайшла на сусідній фармі наймичку, а сама
поїхала до Мельбуриу. В той час велике австралійське місто нараховувало 307 аптек. Гелена 10 днів ходила від однії до другої, шукаючи праці, і щойно 298 була тою, де власник Мілс погодився дати їй на про-

КОСМЕТИЧНИЙ САЛЬОН ТА ПАРФУМЕРІЯ

ОЛЬГИ КОЛЯНКІВСЬКОЇ

в приміщенні фірми
Е. ДУМИН ЛТД.

552 Квін-Вест — ЕМ. 4-4726

поручає
всі роди кремів та парфум.

Представництво
світової французької фірми
"LANCOME"

У нас можна набути кре-
ми та шмінки, пудру і кред-
ки до уст великої україн-
ської фірми з Монреалу

доктора В. А. Окніськова
БЮТИ СІЛ

Продаж продуктів "4711"

Всі продукти в цінах дуже
доступних!

Для товстої шкіри й зачечи-
щеної масмо дуже добре лі-
кувальне мило з рум'янку.

Окрім всіх продуктів для
піддержання краси масмо
прекрасні оригінальні фран-
цузькі парфуми.

В косметичному сальоні
проводиться плекання лиця,
масажі, електроліза, мәні-
хюр, педікюр, а також від-
буваються усування борода-
вок та малі косметичні за-
біги, які щосереди виконує
д-р М. ОСТАФІЙЧУК.

Посередництво у великих
косметичних операціях.

КРАСА ЖІНКИ — ЦЕ НАЙБІЛЬШИЙ СКАРБ!

Чому й вам не стати кращою за допомогою виробів

BEAUTY SEAL

д-ра В. А. ОНИСЬКОВА

**доктора хімії і члена французького Косметологічного
Товариства в Парижі**

Тут ви знайдете різні роди кремів, пудри, молочка, водички для відчищування шкіри, великий вибір кredok до уст та інші шмінки.

До купелі сіль та олива, які зм'ягчують воду й інші косметичні вироби.

Але передусім великий вибір кольонської води та парфум. Зокрема поручаємо українську колонську воду "Євшан-зілля".

Усі ці продукти можна набути в косметичному салоні

, COLETTÉ “

**О. Колинківської при фірмі Е. Думин С-ка
552 Квін Вест — ЕМ 4-4726**

Висилка кремів на замовлення.

бу працю! Працюючи, Гелена зажи виходить зі склепу, намащуюс все своє лице кремом від Катерини, про який вона знає тільки те, що він приємно діє на її лиці та охороняє від пекучого сонця. Зaintrigованій п. Мілс залитив її, що не за помада, яку вона вживав.

— Ця масть, зроблена з різних гірських зел.

— Чи ви дозволили б зробити з неї аналізу?

Аналіза виявила, що в кремі доктора Лікусского находитися першоякісні хемічні продукти. Тепер уже Гелена натирає собі лице при кожній нагоді, на вулиці, в студентському ресторані, під час праці. Кожному оповідає про свій крем та робить рекламу сама собою. За яких десять днів вона нагло з'явилася

в аптекі з сухим лицем. Що сталося? Вона продала своїх лишніх 10 слойків крему, який вона назвала "кремом молодості".

Від той пори нав'язалася сильна співпраця між Мельбурном і Krakowom. Гелена телеграфує до своїх чотирьох сестер, щоб кожна негайно переслала їй по 12 слойків крему д-ра Лікусского.

За кілька місяців Гелена продала вже 1200 штук й попlit на креми ріс з кожним днем. Вона винайняла якусь пивницю в якій переховувала свої слойки, начами пакувала і висилала по рожні до Krakova, та розпаковувала прислане. Її ноги напухають від утоми, але вона не перестає працювати. Навпаки купує собі провідник по всіх

більших містах і туди висилає проспекти, прібки, організує представництва та збирає порожні баночки. Одного дия вона запрошує д-ра Лискусского приїхати до Австралії, і підписує з ним умову, яка дає їй одиною право використовувати його рецептту, даючи за це 10% від свого доходу.

В 19 років малесенька студентка була вже майже мільйонеркою, завдяки тільки одному й тому самому кремові. Тепер вона почала свій другий етап: Лондон. До своєї сестри Чески вона телеграфує: Приїжджай до Лондону в готель Савой! Там вона представляє сестрі елегантного пана, на 26 років старшого від неї, — Едварда Вільяма Тітуса, свого чоловіка, журналіста по професії, що буде займатися рекламою її продуктів.

В 1908 р. вона винаймає в гарній дільниці Лондону окремий готель з 26 кімнат і там закладає перший свій європейський інститут краси. Вона ставить собі за мету розширити плексання краси на всі кляси суспільства, щоб кожна жінка, на віть робітниця, мала змогу тажож боротися зі старістю. Для жінок багачів вона два рази в місяць дає консультації лікаря естетичної хірургії і тоді число її клієнток зростає до 1400, яких картотеку вона веде з найбільшою докладністю і прецизією. В Лондоні Гелена залишає свою сестру Ческу, як директорку, а сама починає нову кампанію, цим разом за здогадути Парижу. В 1912 р. відкриває свій інститут краси на Фобург Ст. Гоноре, а в 1915 її новий осяг: Нью-Йорк.

Що більше росте її масток, тим більше розвивається підприємчість Гелени. Вона знає, що люксус стає погубним, якщо інтелігенція не перевищує його. З дитинства прихованая любов до старих речей і мистецтва має змогу тепер зацвісти вловні.

На краківському базарі, будучи ще малою, вона знайшла старий принищений шкіц, що був чудовий і виглядав ій схожим на рисунок Леонарда да Вінчі. Батько їй не повірив. На другий день, рисунок хтось купив. З того часу Гелена завжди відразу купує те, що ій подобається, навіть якщо це статуя негра з лісів Габону.

В 1937 р. вона забажала мати готель Людвіка ХУ на Ке де Бетюн у Парижі. На тому місці вона поставила прекрасний модерний дім, якого вікна виходять на Сену. Бо скрізь вона любить мати воду перед своїми очима, — у Фльоренції має вид в своєму домі на Арно, в Лондоні на Тамізу, в Нью-Йорку на озеро в Центральному парку.

Сьогодні всі її приятелі сваряють на неї. Коко Шанель говорить:

— Ви хочете забитися, працюючи так, як в двадцять років.

— Моя дорога, на жаль дні мають тільки 24 години. Коли б вони мали по 48, мені треба було б мати 72.

Кожного дня, коли старенка дама переходить вулицю, поліція поспішає, щоб ій допомогти. Але вона відпихає кожного. Ходить по змозі багато, а відпочиває тільки в літаку.

I. C.

ЯК КІНЧАТИ СПОРТОВУ КАР'ЄРУ?

Часто чуємо, що великі спортовці покидають спорт з причини захворіння чи в наслідок пошкодження тих чи інших органів тіла. Бувас, що аж по довгих роках, вже на своєрідній "спортивій емеригурі", вони відвідують лікарів, щоб дізнатися про недомагання, які почалися ще за іх спортивної активності.

Причин для спортивних недуг є багато. Але найважливішою з них є те, що чимало спортовців не знають:

1. Коли закінчити активну спортивну кар'єру?

2. Як її закінчити?

Саме це хочемо розглянути в нашій статті і дати відповідь на ці два питання.

Кожний спортовець повинен знати, що постійний тренінг, систематично обтяжуючи органи й мускули, спричинює певні зміни в нашому організмі. Організм достосовується до вимог, які ставить йому спортовець, — очевидно, що тільки в рамках своїх можливостей. Коли ж атлет ці можливості переступить, доходить до "короткої натуги", в наслідок якої справність організму спадає і тоді наступає те, що в спортивній термінології звуться перетренованістю. Бо людський організм — це незвичайно скомплікована і делікатна машина, яка змісця реагує на всякі зміни. В цьому ж і небезпека!

Другим чинником, що відіграє дуже важливу роль є вік спортовця. Практика та досліди спортивної медицини виявляють, що період між 20 і 30 роком життя становить вершок фізичної справності людського організму. В тому часі атлети осiąгають найкращі результати. В декого цей кульмінаційний пункт лежить у першій, а в деякого — в другій половині тієї декади, залежно від темпа розвитку.

В останньому часі чуємо, що час найвищої спортивної справності пересувається вище "тридцятки". Таке штучне пересування "спортивного віку" може мати для атлета неприємні наслідки, бо процес зужування іде своїм кроком також і в спортовців. Можна додумуватись, що коли атлет переступить границю цього спортивного віку і далі вправляє інтенсивний спорт, то він вичерпє свої резерви і приспішить процес зужування організму.

Бо ж з віком меншає еластичність органів і мускулів, спалені продукти осідаються в тканині і кровоносних судинах, відновлювання (регенерація) клітин стає повільнішою і т. д.

Якщо фізичні вимоги не достосовані до цього процесу, тоді такі послаблені органи перебояжуються і там, де колись їх еластичність спричинювала поширення, тепер постають риси — тріщини...

Очевидно, що цей момент ніколи не можна докладно означити. Звичайні він приходить коротко по "тридцятці". При цьому ж його приспішують чи припізнюють рід спорту і сила обтяження організму.

З власного досвіду знаю, що кожний спортсмен відчуває сам дуже добре, коли цей момент приходить, але рідко котрий уміє витягнути з того консеквенції. Буває, що такий атлет "піднесе вже білий прapor", а спортивні фанатики та клюбові діячі все ще стараються витягнути його на зелену мураву і він... повертається. Чим більш успіху мав атлет, тим важче йому розстatisя зі спортом, по-миритися з спортивною "старистю". Буває, що й не чус він свисту глядачів. Важка розлука!

Не менш небезпечним, а може ще й більш небезпечним від "не знати, коли перестати" є "не знати, як перестати" спортову кар'єру. Наглий і без жодного переходу відхід від спортивної активності несе з собою чимало неприємних несподіван-

ок, що можуть відбитися на здоров'ю.

Як про це ми вже згадали, наші органи в наслідок послідовного тренінгу пристосовуються до ставлених вимог, міняються анатомічно і фізіологічно, щоб відповісти завданням. Вони наставлені на певну означену дозу активності, яку вони мусить виконати. Отже тільки постепenna редукція активності, а не нагле безділля є правильним способом відходу спортивця. Важливе є вдергати ритм, постепенно знижуючи обтяження, щоб дати змогу органам пристосуватися знову до інших обставин. Найкраще робити це дорогою т. зв. побічної спортивої ділянки, яку звичайно має кожний атлет.

Реаксумуючи сказане, слід ще раз підкреслити, що відхід від спортивної кар'єри є не менш важливим, як спортивні осяги. Переведений своєчасно і правильно, він завершить ціль, якої шукаємо в спорті, — загартувати організм до трудів і завдань життя та зберегти здоров'я і якнайдовшу активність на інших життєвих ділянках.

СКІЛЬКИ ВИДАЮТЬ АМЕРИКАНЦІ НА ВБРАННЯ?

Опублікована в Нью-Йорку статистика виявляє, що пересічна американська жінка видає на своє вбрання половину всього одягового бюджету цілої родини. Найбільше грошей вона витрачає на взуття.

Так то американські жінки зуживають на свій одяг половину з 21 мільярда доларів, які на цю ціль видає весь американський народ, тобто трохи

менше як 10% всіх витрат нації.

Пересічно американська жінка видає річно на вбрання 210 доларів. Очевидно, що це залежить також від околіці і середовища, в якому вона живе. I так, мешканки Нью-Йорку видають пересічно 257 дол. на рік, центральних стейтів 220 дол., в західних — 214, а південних — всього тільки 156

СУЧАСНЕ

УКРАЇНА

Письменники - депутати. — В останніх советських виборах обрано депутатами до Ради Союзу Верховної Ради ССР та-ких письменників - українців: Олександра Корнійчука (по Білоцерківському виб. округу), Миколу Бажана (по Бершадському виб. округу), Петра Козланюка (по Львівському міському виб. округу) і Ванду Василевську, яка тепер уважається українською письменницею (по Житомирському виб. округу). До Ради Національностей Верховної Ради ССР обрано: Павла Тичину (по Тернопільському виб. округу) і Максима Рильського (по Житомирському виборчому округу).

Ленінська премія для М. П. Стельмаха. — Комітет по Ленінських преміях в галузі літератури і мистецства повідомив, що з усіх творів, представлених на здобуття премій, відібрано для дальншого обговорення тільки шість кандидатур. Між ними є одна українська: М. П. Стельмах "Кров людська — не водиця", роман.

Ювілей вченого. — Київський державний педагогічний інститут відзначив 65-річчя з дня народження і 40-річчя педагогічної та наукової діяльності завідуючого катедрою української літератури, проф. К. Петра Волинського, автора 60 наукових праць, автора підручника та упорядчика хрестоматії української літератури для се-

редньої школи, які вже витримали 11 видань.

Турне Мішель Оклер по Україні. — Відома французька молода скрипачка, Мішель Оклер виступила з своїми концертами у Львові і Києві. — Мішель почала займатися музикою з шести років. Вона закінчила консерваторію в Парижі і вже протягом 10 років виступав з концертами по всій Європі. Любителі музики, зачаровані натхненою грою скрипачки, відвідували її за кулісами. Ці зустрічі були теплими, дружніми. Мішель Оклер дарувала на згадку автографи, кияни і львівяни дякували їй за чудову гру, запрошували приїжджасти в Україну.

Смолич перебрав мірку. — Еслиуговуючись режимові, Ю. Смолич написав дуже несмачний роман "Мир хатам — війна палацам", де оплюгавлює українські історичні постаті: М. Грушевського, В. Винниченка, митрополита Андрія Шептицького і т. д. В "Літ. газеті" за 14 лютого з'явилася рецензія Юрія Бедзика, де він, між іншим, пише: "Одначе в окремих місцях, на мою думку, ідкий сарказм переростає в невиправданий гротеск, що прикро позначається на реалістичній тканині твору. Чи не краще було б, наприклад, зняти відтінок шаржування перш за все з образу Грушевського? Ворог був сильним і лютым. В ньому було куди більше підступності, аніж простакуватої пришелепу-

ватості. Те ж саме сказати не зайде і про розмову Винниченка з американським адміралом Глекнотом, про зустріч з французьким міністром Тома, про образ Керенського і деякі інші ситуації." Одним словом, за багато перцю зіпсувало страву навіть і для большевицького смаку!

Українські студенти за кордоном. — В січні вийшла до Англії на навчання група соцетських студентів, що серед них було 12 представників педагогічних інститутів України, які вивчають англійську мову. Їх розподілено по різних коледжах, де вони жили разом з англійськими студентами протягом шістьох тижнів. В наступному навчальному році в Україні побуватимуть 12 студентів з Англії, які вивчають... госійську мову. Українською мовою, значить, з англійців ніхто не цікавиться.

Розповіді про подорожі. — В останньому часі українські радицькі письменники відвідали низку чужих країн: Китай, Індію, ЗДА, Францію, Англію, Швецію, Фінляндію, Ірландію, Югославію тощо. Тепер воїні їздять з розповідями про ці подорожі перед робітниками, службовцями і студентами. Та скільки ж ім з того можна сказати, що вони бачили?

"Літ. Газета" про Коломию. — Київська "Літературна Газета" принесла кілька даних про Коломию: є там тепер шість середніх шкіл, педагогічне і медичне училище, технікум механічної обробки деревини, технічне училище трудових резервів, вечірня школа робітничої молоді, музична школа. В місті чотири кінотеатри, драма-

тичний театр ім. Я. Галана, музей народного мистецтва "Гуцульщина", Будинок культури, ЕУдинок учителя.

Письменників України посливано в перші боєві лави! — Москва нікак не захищала українських письменників під час війни. Навпаки, як виявляється, їх посливано в перші боєві лави. Як інформує київська "Літ. газета" з 21 лютого ц. р., понад 80 українських літераторів, зодягнені у військові шинелі, побували на фронтах під час другої світової війни. Двадцять п'ять українських письменників поглягли в боях, між ними з відоміших: Олексія Десняк, Яків Каചура, Микола Трублайні, Олександр Гаврилюк, Степан Тудор, Микола Шпак, Кость Герасименко...

Про назви київських вулиць. — Київська "Літ. Газета" з 25 лютого помістила відкритого листа одного з читачів, якому вже за багато безглуздих міняння назв вулиць у Києві. Він пише:

"Не завжди можна виправдати той принцип, яким керуються в міськраді, обираючи ту чи іншу назву. Чим, наприклад, керувалися, коли новому бульвару в районі Автостради, що йде до мосту Платона, дали ім'я бульвару Лихачова, — ім'я, що більш пасує до вулиці в районі автозаводів. Чим, наприклад, керувалися, коли замінили низку із двох вулиць, що утворилися в результаті супотрійства місцевих умов, таких, як наприклад, Старо-Забарський провулок, Куринний брід, пров. Кошиця, Велика Підвальна, Маяківська, Софіївська й інші? Чим керувалися, коли присвоїли вулицям назви міст, які ні-

якого стосунку до цього району або околиці міста Києва не мають: Радомисльська, Телалавська, Батайська, Мукачівська тощо? Чому, наприклад, ім'ям Попліни Осипенко названо вулицю в центрі старого Києва, в місці, багатому на історичну старовину, вулицю, зв'язану з багатьма культурними діячами Києва, а не вулицю в районі аеровокзалу? Чому на Солом'янці, а не біля судноверфів з'явився Суднобудівельний провулок? Чому низку вулиць названо такими іменнями, які не викликають жодних естетичних почуттів, а скоріше відразу: Канальна, Сквозна або Жлобинська чи Регенераторна? Чому ім'ям Драгоманова названо вулицю на Воскресенській слобідці, а не на Сирці, де він тривалий час проживав?

Як бачимо, в ряді випадків наименування і переіменування вулиць у Києві проходить формально, без урахування історичних традицій, без прагнення дати вулиці, на якій живеш, красиву і легку для запам'ятання назву. Нарешті, чи не час уже видати план міста Києва й список його вулиць з коротеньким коментарем про їх історичне походження, іх назву тощо. Для такого великого міста, як наш Київ, це просто необхідно."

СССР

"Письменний Булганін". — Своєю писаниною Булганін побиває усі рекорди. В останньому часі він написав през. Айзенгаверові шість великих листів у справі "конференції на вершинах". Шостий лист Булганіна мав 22.800 слів, отже був

це неперевершено довгий лист на одну тільки тему. З дозою гумору американська преса підкреслює, що славна американська Декларація незалежності має всього тільки 1325 слів, а вся конституція ЗДА складається з 4.892 слів.

КАНАДА

Пшениця для ком. Китаю. — Канадійський уряд дав згоду доставити комуністичному Китаю 10.000 тонн пшениці. Це тільки перший транспорт. До Китаю іде торговельна місія, яка має договоритися про дальші купецькі трансакції.

П'ять держав користуються канадійським ураном. — Досі Канада постачала свій уран таким країнам: ЗДА, Англії, Зах. Німеччині і Японії (невелику кількість нерафінованого). Тепер підписано договір також з Швейцарією.

ЗДА

Айзенгавер готовий на най-швидше. — Президент Айзенгавер поробив усі формальності, щоб на випадок занедужання чи смерті його заступник Ніксон міг автоматично передняти відповідальність за всі державні справи. — Отже знайдено тимчасову розв'язку того, що повинно бути передбачене в конституції. Американці нерадо міняють конституцію, яку уважають за річ святу, але в цьому випадку раніше чи пізніше це прийдеться конечно зробити. Америка вже перестала бути ізольованою нацією і її внутрішні події мають великий вплив, а то й рішають про долю світу. Теперішня консти-

туція не передбачає передання президентських функцій навіть у випадку повної фізичної недібності президента. Таке було, наприклад, з Вілсоном, який, важко захворівши у вересні 1919 року, продовжував "урядувати" до 1921 року, хоч у тому періоді він був уже повним інвалідом. Така ситуація у теперішньому світі була б трагедією не тільки для ЗДА. Свідомий відповідальності през. Айзенгавер старається зарадити тому дорогою півприватного договорення з Ніксою.

Нью-Йорк занепокоєний. — Близьке відкриття каналу Ст. Лаврентія і намагання південних американських портів оживити міжнародну торгівлю, занепокоїли місто Нью-Йорк, яке в наслідок цього може втратити шесту частину свого відносного транспортового тоннажу. Це примусило керівника ньюйоркської пристані, Д. В. Дова, вибратись в поїздку по столицях Європи, щоб обговорити збільшення товарообміну.

Невдача з другим супутником. — Другий американський супутник, випущений американською армією, піднісся на висоту 200 миль, але в наслідок дефекту мотору закреслив великий лук і впав поблизу острова Тринідад. Правдоподібно він спалився в повітрі, не долетівши до води.

Супутник "Вангард" кружляє 5-10 років. — Черговий експеримент американської фльоти увічнався успіхом: 72 стопи довга, триповерхова ракета винесла на висоту 400 миль супутника невеличкого розміру — неповних 4 фунтів. З ним разом кружляє в повітрі і третій поверх ракети. Супутник

закреслює круг 18-19.000 миль впродовж 2 годин 15 хвилин. Обраховують, що він літатиме так 5-10 років.

Підводний човен просліджує Арктику. — Ще ніколи досі ніякий корабель не переплив Арктичного океану. Наступного літа спробує зробити це підводний човен. Недавно атомовий човен "Навтілюс" пробув п'ять з половиною днів під льодом, діставшись аж на віддалу 180 миль від Північного полюса. Тепер він спробує перевісти Арктику впоперек. Він просліджує глибину, температуру, підводні струї тощо.

Колумб причалив на островах Каїкос. — Досі всі були переконані, що Колумб причалив вперше в Америці на острові Вотлінг, який він назвав "Сан Сальвадором". Але ось недавно американський промисловець Едвард Лінк вибрався з своєю дружиною тією самою дорогою, якою іхав Колюмб і вони переконалися, що "Сан Сальвадором" був не остров Вотлінг, але один з островів архіпелагу Каїкос. Уному щоденнику записав був Колюмб, що з острова Сан Сальвадор він бачить довкола стільки островів, що годі йому рішилася, на який з них наперед ейратися. Натомість з острова Вотлінг не видно жодних інших островів і сам він за малий, щоб міг його Колюмб уважати низкою островів.

Micciolini міняє подружий закон. — 1 липня 1958 року в американському стейті Micciolini буде вже заборонено одружувати малолітніх. Вже давшій час все населення ЗДА згіршеє, що в тому стейті дозволені подружжя 10 чи 11-літніх дів-

чаток інколи з старими людьми, що могли б бути іх прадідами. Недавно чотириадцятирічна Мері Лу Лавсон одружилася з 76-річним старцем Джоном Гатро. Вона сказала: "Краще бути любкою старця, як невільницею молодого". В червні 1957 р. 11-річна Порті Джонсон вийшла заміж за 44-річного розведеного фармера, який велів молоденькій дружині сплати в хліві. — Майбутній закон дозволить одружуватись дівчата від 15 років і хлопцям — від 17 років.

МІЖНАРОДНА ПОЛІТИКА

Конференція в Манілі. — У столиці Філіппін, Манілі, відбулася конференція вісімкою міністрів закордонних справ держав-учасників Південно-азійського договору, що була скликана з приводу посиленої акції ССРС в Азії. Сов. Союз виступив недавно з пляном "дезатомізації" Азії. Дезатомізація стала тепер справжнім "троїнським конем" Сов. Союзу. Йдеться йому тут головно про те, щоб застрашити Пакистан, Сіям і Філіппіни, а заразом прикрити занепокоєння з приходу подій в Індіонезії. За успішною акцією тамошніх повстанців стойть Захід і у випадку їх перемоги занікнуть там тіперішні сильні впливи комуністів. Москва занепокоєна також ростом японських впливів на жовтому континенті і можливістю, що одного дня з ініціативи ЗДА може постати азійський північно-східний пакт, який сполучиться з південно-азійським та створить могутню бар'єру проти комунізму в Азії.

Сили Західу і Сходу. — Американський секретар оборони, МекЕлрой, заявив, що американські альянти диспонують в Європі 196 дивізіями активної армії, що іх можна негайно вжити на випадок загостреної міжнародної ситуації. ЗДА диспонують 15 дивізіями, з яких 6 находяться в ЗДА, 5 в Європі, 2 на Пасифіку — в Японії і на Гаваях — і 2 в Кореї. — Натомість ССРС диспонує 175 дивізіями, до яких дорахувати ще треба 220 дивізій сателітних держав, отже разом 395 дивізіями (на 211 дивізій НАТО).

АРГЕНТИНА

Повернеться Перон? — Радикальна унія през. Фроіндізі здобула в останніх виборах 4,084.586 голосів, діставши підтримку пероністів. Суперник Бальбін зібрав тільки 2,580.269 голосів. Після цього радикали посіли в парламенті 133 голоси на всіх 187 місць. Партия Фроіндізі має також запевнені всі 22 місця в сенаті, бо дістала абсолютну більшість у провінційних виборах, в яких вибрано "великих електорів", які визначать членів сенату. В справі пово-готу Перона заявив Фроіндізі, що це залежатиме виключно від судової влади і парламенту.

КОЛЮМБІЯ

Неспокійна країна. — Статистика колумбійської провінції Толіма подає, що впродовж останніх 8 років забито в ній 16.129 осіб і понад 300.000 мусіло рятувати своє життя втечею за кордон. З початком березня ц. р. одної тільки ночі вбито одній фармі 20 осіб.

АНГЛІЯ

Афера з банкнотами. — В англійській державній скарбниці повинно находитись два банкноти по одному мільйонові фунтів кожний. Недавно зацікавилася ними преса й телевізія та забажали іх сфотографувати. Але управа державного банку почала викручуватись, мовляв, не може дозволити на це з оглядів безпеки. Газета "Обсервер" написала після цього, що, мабуть, банк іх затратив і не признається до цього. Та коли інавіть хтось вирівав банкноти, то "розміяти" такі гроші не буде надто легко. — Одномільйонові банкноти відруковано в Англії ще в 1800 році.

Коштовна яхта. — Королівська яхта "Британія" так часто перебуває в направках, що один з лейбористських послів поставив у парламент питання, скільки це коштує державну скарбницю. Фінансовий секретар адміралітії відповів, що досі за направу заплачено 430. 000 фунтів (яхту спущено на воду в 1954 році!). Він потішив парламент бодай тим, що яхтою користується не тільки королівська родина, але й інші урядові особи.

НІМЕЧЧИНА

Американські безпілотні літаки. — Німецький міністер оборони Штравс повідомив по відбутій конференції у Вашингтоні, що Німеччина прийме від ЗДА безпілотні літаки "Матадор". — Вони гнані реакційною турбіною і мають засіг біля 1000 миль. Можуть бути інаважені звичайними або атомовими бомбами. Німеччина не

протестуватиме також проти того, щоб Американці мали на її території свої склади модернізовані зброями.

Аденавер — кавалер Тевтонського ордена. — В Бонні відбулася мальовнича церемонія, серед якої одягнено старого німецького канцлера в білій плащ з чорним хрестом лицарів Тевтонського ордена, якого він став почесним членом. При церемонії асистував австрійський канцлер Рааб, який також є тевтонським лицарем. — Тевтонський орден засновано ще 1210 року у Святій Землі. Почесне членство в ньому надається тільки особам, які займають найвищі пости в суспільності і спеціально заслужилися для ордена.

Пропаганда проти атомового збросіння. — Понад 40 визначних особистостей Зах. Німеччини підписали маніфест, в якому взывають парламент і уряд вжити старань, щоб затримати Німеччину поза гонкою в атомовому збросенні. В маніфесті говориться, що на випадок атомової війни німецький народ буде виставлений на певну атомову смерть... Протестний рух поширився вже на всю Німеччину.

Мюнхенові народнася мільйонний мешканець. — Завдяки синою і комінгра, Гельмутові Зегавзові, що прийшов на світ 17 грудня, місто Мюнхен увійшло в почет мільйонових міст світу. В Зах. Німеччині Мюнхен є третім по кількості мешканців містом.

ФРАНЦІЯ

Кількість населення. — Державний статистичний інститут

повідомив, що на 1 січня ц. р. Франція мала 44,289.000 населення. За минулий рік прибуло 435.000 душ, а померло 520.000 людей, — в цьому числі 7.000 на азійську грипу.

Австрія

Відродження країни. — Австрія, що є тепер маленькою державою, була колись, за Габсбургів, однією з наймогутніших імперій світу. Самовизначення народів після першої світової війни підірвало її силу до того ступеня, що вона впала легко жертвою Гітлера і після т. зв. Аншлюсу перестала існувати. Але після другої світової війни, завдяки працьовитості свого населення, вона швидко відродилася. Сьогодні Австрія увійшла в стадію повної економічної експансії. Її сільське господарство дає їй 81% потрібних харчових продуктів і її торговельний баланс є позитивний. Відень відзинкав свою колишню чорнівист, про яку сказав Моїтескіс: "Там умирають, але ніколи не старіються". Це місто, в якому щасливс подружилися слов'янська веселість і мелянхолія, німецький сантименталізм та італійська фантазія. Все це купається в атмосфері мистецтва, музики, співу і танців, в долинах оточених снігом вкритими верхами та поінад зелено-блакитним Дунаєм.

Польща

Спроба перевороту? — З центрального комітету польської компартії виключено Віктора Кльосевіча, заступника міністра соціального обезпечення, що належав до групи "сталінівців".

Виключення не було схвалене однодушино, бо на 80 членів комітету 25 голосувало проти виключення Кльосевіча. Польська радіовисильня подала, що Кльосевіч і його однодумці підготували державний переворот та мали вже готовий список 700 людей, що їх плянували ув'язнити.

Знайдено 20.000 трупів. — Польська радіовисильня повідомила, що біля Цогоя знайдено спільну могилу, де лежить 20.000 трупів. У тій місцевості находився за гітлерівських часів концентраційний табір. Там знайдено сліди по в'язнях різних національностей, головно жих, які брали участь у Варшавському повстанню.

Єпископ помер зараз після висвячення. — Єпископ-помічник епархії Кельце, Собалковський, помер під час відправи Служби Божої наступного дня після висвячення. Було йому 56 років.

Югославія

Новий конфлікт з ССРР. — Советський маршал Конев опублікував з нагоди 40-річчя червоної армії статтю в чеській газеті "Руде право", в якій змальовує роль поодиноких армій у "визвольній війні". Між ними помінена мовчка югославська армія. Це обурило югославську пресу, яка уважає статтю Конєва противорічною до советських декларацій про дружбу і співпрацю з Югославією.

АРАБСЬКА РЕСПУБЛІКА

Заговір чи провокація? — Новий президент об'єднаної Арабської республіки (кол. Єгипет

і Сирія), Нассер, повідомив, що викрито заговір, який мав у пляні його вбити і перешкодити творенню Арабської республіки. Це твердження спирається на сумнівні вартості свідчених шефа сирійської розвідки — Серая, мовляв йому самому запропонував батько арабського короля Сауда очолити змову, обіцюючи зате велику суму грошей. За змовниками, мовляв, стояла також Америка. — Західна преса, коментуючи цю вістку, пише, що Нассер наслідує тактику Гітлера, який тому 25 років зааранжує підпалення Райхстагу, щоб мати змогу опористися з своїми противниками та закріпити за собою владу. — ЗДА й Сауді-Арабія гостро запротестували проти обвинувачень. Йорданський король Гуссейн висловив королеві Саудові співчуття з приводу безпідставних обвинувачень та обіцяв допомогу Йорданії в кожній ситуації. Близький Схід розбився на два арабські блоки, між якими може дійти до важкого збройного конфлікту.

ІРАН

Шах таки розгівся зі Сорасю. — Спеціальний посолник іранського шаха, що побував у Бонні, де королева Сорая переїхава при своєму батькові — амбасадорові, вернувся сам до Тегерану. Після цього вже проголошено розвід. — Причиною цієї драми є те, що Сорая не дала шахові наслідника трону. Вперше був шах одружений з Фавзією, сестрою єгипетського короля Фарука, але розвівся з нею, бо вона привела йому на світ тільки доньку. В 1951 році

він одружився з Сорасю Есфіандарі. Впродовж кількох років вона їздила по найвідоміших гінекологах світу, але все надаремно. Тепер вона стояла між ділемою: або погодитися, щоб шах взяв собі при цій ще одну жінку, або розвестися. Сорая, під впливом своєї родини, вже була погодилася на двоженство шаха, але тепер знову роздумалася і воліла розвід.

МЕДИЦИНА

Лікарство на рака? — Дається преса повідомляє, що та-мошній лікар д-р І. Ц. Люнд винайшов сироватку проти недуги рака, якої успішність випробувано на щурах. Нещеплени щурі вже не захворюють на рака. Деталі мають бути опубліковані в найближчому номері "Брітіш Журнал оф Кансер". — Французький спеціяліст, проф. Жан Бернард сказав, що досі ніяке медичне лікування рака не мало успіху. Тільки хірургія і радіотерапія дають позитивні наслідки, хоч і вони не є задовільні.

Їх подружила однакова доля. — 7-річна Мішель Новак, якої батьки живуть в Тріє (Франція), мала вроджений дефект серця. Лікарі порадили операцію "відкритого серця", що тривала сім годин. За той час ролю серця виконувала машина — "штучне серце". Мішель виздоровіла і виходячи з лікарні дісталася в подарунку собачку, що передбула раїшне задля Мішель таку саму операцію, бо лікарі не хотіли відразу рискувати на дитині.

Дискусія в справі штучного запліднення. — В британській палаті лордів відбулась дуже

жива дискусія в справі штучного запліднення, що голосним відгомоном відбилася в усій англійській і світовій пресі. Брано до уваги тільки правну сторінку: Як відомо, подружка зрада є правою підставою для розводу. Питання тепер, чи штучне запліднення, без відома подруги, є подружкою зрадою? Але при цій нагоді розвинулася дискусія про фізіологічний і моральний аспекти. Деякі дискутанти доказували, що діти народжені з штучного запліднення є до певної міри недорозвинені та не мають обдарувань нормальних дітей. Брешті Церкви — католицька й англіканська — заявили категорично, що цей рід розмноження противиться природному і Божому законові та є гріхом чужоложства.

ПРИРОДОЗНАВСТВО

Асфальтове озеро. — Ніде так не добувається швидко асфальт, як на острові Трінідад. Його буквально черпають з озера Лабрі. Біля берегів це озеро вкрите, ніби кригою, твердою шкоринкою. Там, де шкоринка тримає на своїй поверхні людину, робітники пробивають отвори, накладають лопатами асфальтову масу на тачки і відвозять до моря. Асфальт вантажиться на судна і експортується в різні країни світу.

Амурський бархат. — В лісах Далекого Сходу зустрічається струнке дерево із світлою сріблястою корою, на дотик скожую до бархату. Звідси й пішла його назва.

Бархатне дерево — медонос. Жителі тайги вважають, що мед з квітів бархатного дерева має

цілющі властивості. Однак, економічне значення дерева полягає в іншому: його кора своїми якостями не гірша за відомий вльжирський корковий дуб. На заводах з кори бархатного дерева виготовляється ліполеум, рутувальні круги і пояси тощо.

НАУКА — ТЕХНІКА

Автоматичний "коник". — Більш як півроку тому почався Міжнародний геофізичний рік. На всіх широтах земної кулі від Північного полюса до полюса недоступності в Антарктиді, якого недавно досягли вчені, десятки тисяч станцій досліджують атмосферу, вивчають будову нашої планети і промені далеких зірок. Але все-таки не скрізь можна вести наукові спостереження. В неприступних місцях тепер працюють автоматичні метеорологічні станції, скинуті на парашутах.

Досягши землі, т. зв. "Коник" відокремлюється від парашута, стає на "ноги" і починає "спостерігати" направим вітру, тиск, температуру і вогнє повітря. Показанні прикладів автоматично записуються азбукою Морзе і передаються по радіо з швидкістю 17 слів на хвилину. "Коник" працює від батареї скумуляторів, яка діє протягом двох місяців.

Непорушний супутник. — Американська авіація працює тепер над конструкцією такого супутника, який випущений на гисоту 300 кілометрів, завис біля непорушно на одному пункті. Він міг би фотографувати землю, а також міг би скинути в разі потреби атомну бомбу.

Авто майбутнього. — Інженер Райнолдс з Дітройту заявив, що за 20 років авта не матимуть уже коліс. Замість них будуть своєрідні подушечки, які на хвилях повітря нестимуть від понад землею. Нормально авта нестись будуть на висоті 60 сантиметрів, але могли буті підноситись і на 30 метрів.

МИСТЕЦТВО

Два маляри. — Як про це ми вже писали, у Вашингтоні відкрито виставку картин Вінстона Черчіла. Другий маляр автор — през. Айзенгавер написав передмову до Черчілевого каталогу.

Докторат для Пікассо. — Маляр Пікассо дуже розчарував Оксфордський університет, бо недавно проговорився, що йому запропоновано там почесний докторат. Є правданий звичай, що вістка наперед появляється в університетському офіційному журналі. — Вручення почесного диплому славетному французькому маляреві має відбутися щойно в червні. Пікассо тепер 77 років.

РІЗНЕ

Модерний "троянський кінь". — В Лондоні прийшло до одної крамниці двох робітників і сказали, що мають прочистити вентилятор. Вони внесли велику скриню "із приладдям". Не закінчивши роботи одного дня, залишили "приладдя" в крамниці, щоб прити, мовляв, наступного дня. Вранці власник переконався, що половину товару з крамниці винесено: "робітники" залишили були злодія у скрині!

Облегшуєча обставина. — Предсідник судового трибуналу в Гастанії (Півн. Каролайна, ЗДА) мусів зарядити нову розправу, бо в кінцевій промові юрист обвинуваченого заявив, що один з присяглих суддів спав майже під час усіх судових сесій. На своє оправдання сказав той присяглий суддя, що він працює на нічній зміні.

Хотіли вирости. — Одного дня еспанські газети опублікували таке оголошення: "Хочете бути вищими, напишіть до п. Флов, який вам допоможе американською методою." Паї Флов дістав тисячі листів з маркою на відповідь. Зчери він порадив своїм клієнтам замовити собі за 50 ескудос специальний американський апарат "діярама". Прийшли сотні замовлень з грішми. По деякому часі всі ці люди дістали дерев'яну підкладку з порадою власті собі її до черевиків під зап'яток. "Геніального винахідника", містера Флов, знайшла поліція: насправді він називався тільки Фернандо Травакос.

Замість вакаційної поїздки. — За приступну ціну трьох шіпінгів і 6 пенсів англійці дістали можливість в одному з лондонських магазинів купити серію з 17 чаліпок (етикует) найвидоміших європейських готелів, щоб поналіплювати їх на валізках і вдавати перед людьми, що вони відбули дорогу вакаційну прогулку.

Новітній Робінсон. — На невеличкому островці в Перському затоці повторилася історія Робінсона Крузо: Гадж Нассір находився на кораблі, який розбилася буря в 1925 році. Всі моряки згинули, тільки йому

пощастило добитися до маленького острівчика, на якому ніким не помічений прожив 33 роки. Він нераз бачив оподалік на морі пропливаючі кораблі, але жоден з них його не зauważив. Вміжчасі повиростали його діти та понароджувались унуки.

Шведські вчені проти штанів. — Шведські вчені ствердили експериментами, що ношення штанів не є здорове, бо воно не дає тілу достатньої вентиляції. До деякої міри штани мають такий ефект (очевидно, що в багато меншій мірі) як радіоактивність.

Добра шанса. — Промовляючи в рамках кампанії за атомоге роззброєння, філософ Бертранд Руссель сказав: "Якщо до такого роззброєння не дійде, то людство має шансу 1:2 перестати існувати до 40 років".

Перешкода. — Перед стартом літака на лінії Париж — Коленгаген трапилася така пригода: Один з подорожніх виявився такий грубий, що охоронний пояс не міг його охопити. Всі старання обслуги були безспішні. Від'їзд літака прийшлось відкласти аж поки не принесли з міста спеціального пояса.

РОЗШУКИ

Колодій Степана і Олексу та іх рідню, що виїхали в 1920 році з Болестрачич, пов. Перешиль (Галичина) пошукує: Mykola Kolodij, rue Ramoux Nr. 6, Liege, Belgie.

Інж. Лапківського Володимира, що перебував раніше в таборі Гайденав, шукає приятель. Просимо зголоситись в редакції "Ми і Світ".

УКРАЇНКА-КАНДИДАТКА

Напередодні парламентарних виборів хочемо пригадати нашим Читачам, що в торонтонській округі Спадайна кандидує на посолку наша землячка, Доротея Курієць (Dorothy Curie茨).

Батьки Кандидатки походять з сіл Горошова і Синьків (на межі кол. Борщівського і Залі-

щицького повітів). Свою дочку вони виховали в українськім дусі, і п. Доротея, дарма, що народжена в Канаді, говорить доброю українською мовою, наддністянським м'яким говором.

Хоч п. Курієць має малі види бути вибраною, то не сумніваємося, що українці в тій округі віддадуть на неї свої голоси і цим скріплять її позицію в рядах партії Сошел Кредиту та допоможуть здобути посолський мандат в одній з наступних виборчих кампаній.

3 ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ

ПОЗДОРОВЛЯЮТЬ СВОІХ РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ ТА КЛІЄНТІВ
НАСТУПНІ ФІРМИ, ПРОФЕСІОНАЛІСТИ І ГРОМАДЯНИ:

Микола Мудник

з родиною
683 Richmond St. West
EM 6-4378

В. Гультай

8 Nina — WA 2-8295
Office: EM 3-0782

АДВОКАТИ — НОТАРИ

О. Данкович — J. Duncan
62 Richmond St. West
Tel.: EM 4-4767

I. Л. Гора

1437 Queen St. West
Tel.: Office — LE 3-1211
Res.: Oakville, Victor 5-1215

С. Крепакевич

17 Queen St. East Suit 133
Tel.: EM 3-4448

Л. В. Литвин

575 Queen St. West
Tel.: EM 6-7040

McCula William

Василь Микуляк
352 Bathurst Street
EM 6-9651

Василь Паламар

17 Queen St. East
Tel.: EM 2-1941

B. Staniszewski

372 Bay St. — Suit 506
EM 3-0427-8-9
220 Roncesvalles Ave.
LE 2-0846

Степан Загуменний

6 Adelaide St. East
PL 7-0612 — 1000 Lumsden
Blg. — EM 4-6217

John C. Wiens

5802 College St.
Le 4-9263 — LE 4-8343

P. Zinko Dzinkowski

1 Roncesvalles Ave.
Imperial Bank Blg.
LE 1-1054, Res. BE 3-2472

НОТАРИ

Й. Александрович
618 Queen St. West
EM 8-5441

Й. Погорецький
580 Queen St. West
EM 8-7207

Dr. J. K. Michalski

старо-краєвий адвокат
Переклади документів
57 Queen Street West
EM 8-9130

ЛІКАРІ

Д-р Роман Бабин
Orthopedic Surgeon
46 Crang Ave. — LE 2-4000

Д-р С. Більські
882 College St. — LE 3-1613

Д-р А. Ціглер

76 Roncesvalles Ave.
Tel.: LE 2-3054

Д-р А. Федина

288 Bathurst St.
Tel.: EM 3-3661

Д-р М. Янківський

514 Lansdowne Ave.
Tel.: LE 6-6604

Д-р С. Кучменда

312 Bathurst St.
Tel.: EM 8-3204

Д-р О. Шкляр

1334 King St. West
Tel.: LE 6-8997

Д-р М. Зельцер

500 College St. WA 1-3500

Yarmey Clinic

314 Bathurst St., Toronto
Tel.: EM 4-7146

Directed by Dr. W. J. Yarmey

ДЕНТИСТИ

Д-р Петро Глібович
242 Runnymede
Tel.: RO 7-6124

Д-р Павло Гуцуляк
86 Bloor St. West
WA 2-6727 — WA 2-7017

Д-р Ілля Вахна
386 Bathurst St.
Tel.: EM 4-6515

Д-р В. Кружель
1208 Bloor St. West
Tel.: LE 1-4434

КНИГОВОДИ

В. Бодакевич — W. Boddy
Книговод і авдитор
696 Yonge St. WA 3-1809

Іван Гордиця — J. Gordean
Книговод і авдитор
600 Bay St. — EM 8-3139

Т. Юрійчук
Публ. книговод
580 Queen St. West
EM 4-4877

АПТЕКИ

Sanitas Pharmacy
К. і Н. Медвітські
204 Bathurst St.
Tel.: EM 3-3746

АЛЮМІН. ДАШКИ

Kool Lite
Aluminum Awning Co.
176 Norseman St.
Tel.: RO 7-1441

АВТОМАШИНЫ — Направа

Parkway Auto Body Repairs
1974 Dundas St. West
LE 1-1227 — Res. BE 1-2830

Regent Auto Body
and Motor Service
Й. Мровец гарантуює всю
роботу
2264 Dundas W. LE 2-3931
Ossington Tire &
Battery Service

J. Zubek
129 Ossington Ave.
LE 3-6680

West Toronto Body Works
І. Кулик
27 Edwin Ave. — LE 5-4183

АВТОМАШИНЫ —
Продаж — Куплю

Dundas West Motors
902 Dundas W. — EM 4-6663
Й. Ткаченко — інформує
продаж, купує, обмінює вся-
кого рода автомашини.

ШКОЛА ЇЗДИ АВТОМ
Alex's Driving School

А. Бончук
419 Roncesvalles Ave.
LE 6-6272

ДАХИ

Gefen Roofing Co.
780 Manning St. LE 4-7372

ДЕКОРУВАННЯ

Hy Grade Paint & Wall Paper
М. Ковалський — В. Косар
23 St. Johns Rd. at Dundas
Безплатна оцінка й достава
товару.

ДРУКАРНІ

Українська Друкарня Альфа
1999 Dundas St. West
LE 4-3931

ФАРБИ

Industrial Coating Co.
Українська фабрика фарб
Т. М. Бояра
840 Eastern Ave.
Tel.: HO 6-3634

ФОТОГРАФИ

Anne Photo Studio
Волод. Трач
865 Queen St. West
EM 8-3147
Photo Studio Steven
С. М. Кутовий
927 Bloor St. West
Tel.: LE 1-0777

College Studio
499 College St. WA 2-2507
Artona Photo Studio
F. Wieczorek
2208 Bloor St. West
Tel.: RO 9-9092

КНИГАРНЯ
Українська Книгарня Арка
також грам. плити,
радіопарати
575 Queen St. West
EM 6-7061

ФРИЗІЄРИ

Crystal Barber Shop
Іван Вашук
703 Queen St. West
EM. 4-9097

Queen City Barber Shop
675 Queen St. West
EM 6-0454

КРАВЕЦЬКА МАЙСТЕРНЯ

Andrew Tailors
1074-1076 Queen St. West
LE 6-0982

ГОТЕЛІ

Duke of Connaught Hotel
458-460 Queen St. West
Tel.: EM 6-0288

Chez Moi Tavern
В. Коренецький
30 Hayden St. — WA 2-5402

МЯСНІ ВИРОБИ

All Meat Products
Омелян Пашинський
889 Queen St. West
EM 4-7720

Essex Packers Ltd.
Гнат Поворозник
Hamilton — Toronto
Tel.: EM 6-2127
(Див. огол. на стор. 63).

Ontario Meat Products
О. Ревера
783 Queen St. West
EM 4-7720

ІНЖЕНЕРИ

Євген Грень
 архітект — абсол. львівської
 Політехніки
 3 Spadina Rd. — WA 3-9754

Dr. Z. Przygoda
 Consulting Engineer
 Пляни і обчислення будови
 7 Sultan St. — WA 1-6212

МЕБЛІ

Alpha Furniture Co.
735 Queen Sa. West
Tel.: EM 3-9637

Empire Furniture &
Appliances Co.
668 Bloor St. West
Tel.: LE 1-4771

Rochester Furniture Co.
423 College St.
Tel.: EM 4-1434

ІСТОРИЧНІ ПОРТРЕТИ

Meta
 P. O. Box 371, Term. "A"
 Toronto, Ont.

МОЛОЧАРНІ

MC Dairy Co.
212 Mavety St. — RO 6-6711

Green Vale Dairies Ltd.
3156 Dundas St. West
RO 7-1728

Roger's Dairy Ltd.
459 Rogers Rd — RO 9-7193

ЮВІЛЕРИ

Kushnir's Credit Jewellers
529 Queen St. West
EM 6-1384

Alexander Jeweller
А. Бончек
 Направа годинників і
 біжутерії
419 Roncesvalles Avenue
LE 6-6272

МОНТЕРИ

Zenon Dziekanowski
Electro Monter
 138 Crawford St.
 HI 4-2255 — LE 5-2740

Philip's Plumbing & Heating
 П. Коренецький
 3 Ellsworth Ave. — LE 3-5292

НАПОЇ

Sunnyside Beverage Ltd.
 О. В. Петришин
 1068 Queen St. West
 LE 2-1316

ОБЕЗПЕЧЕННЯ

M. Belza
Canadian Insurance Services
 Життя — огонь — авто —
 хороба
 234 Pellt — CH 4-5855
 Office: EM 6-9551

Я. Онищук і С-ка
 (також продаж реальностей)
 333 Roncesvalles Avenue
 Tel.: LE 4-4241

Toronto Insurance Service
 агенція Филипа Бомбієра
 асекурації, моргеджі
 1366 Dundas St. West
 LE 2-6433 — LE 2-5833

ОГРІВАННЯ — ФОРНЕСИ

Jack Ostafew
 Інсталляція, продаж і обслуга
 форнесів
 559½ Queen St. West
 EM 4-4618

Tip Top Heating
 M. Kostka
 700 Crawford St. LE 6-3700

ОБУВА

William Shoe Store
 B. Czarnota
 750 Queen St. West
 EM 3-4898

B & Y Wares Ltd. (Shoes)

Боднарчук — Яремко
 1570 Bloor St. West
 LE 6-3654

ПЕКАРНІ

Bordens Bakery &
Delicatessen

D. F. Borden
 30 Dewson St. — LE 4-1403
 1408 Queen St. West
 LE 2-3131

Dempsters Bread Ltd.
 1166 Dundas St. West
 Tel.: LE 6-1196

The Future Bakery
 735 Queen St. West
 Tel.: EM 8-4235

Beaver Bread Ltd.
 103 Lightborne Avenue
 LE 5-7445

Kowntree Baking Co.
 546 Rogers Rd.
 RO 9-0774

George's Bakery
 Юліян Кінаш
 160 Gait Avenue (rear)
 Tel.: HO 3-7504

ПЕЧИВО СОЛОДКЕ

Romen Bakery

Цукорня Н. А. Комарницьких
 доставляє також до домів і
 крамниць тіста, торти і т. д.
 988 Queen St. W. LE 1-1930

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

Baltic Movers

перевозить у Торонті, а також в Гамільтон, Віндзор, Лондон, Норд Бей, Су Ст. Марі і т. д.

ПЕЧАТКИ ГУМОВІ

Supreme Rubbes Stamp Co.
 1112 Queen St. West
 LE 4-8946

Прекрасна робота —
 найнищі ціни!

ПЕЧАТКИ - ДРУКИ

Ontario Stamp & Printing Co.
1693 Dundas St. West
Tel. LE 1-6211

ПОХОРОННІ ЗАВЕДЕННЯ

J. Cardinal & Son
366 Bathurst St.— EM 8-9954
Ranks Harry & Co.
В. Заліщук
455 Queen St. West
EM 8-5370

ФЕАЛЬНОСТИ — Продаж-купінно

J. Boyko
383 Roncesvalles Avenue
Tel.: LE 4-8821

РЕСТОРАНИ

Gloria Grill
Л. І. С. Крохмалюк
668 Queen St. West
UN 1-0041

John's Lunch
S. Gula
646 Queen St. West
EM 6-0475

Kente's Restaurant
John Wowk
375 Keele St.— RO 9-0107

Olympia Restaurant
484 Queen Street West
Tel.: UN 1-0024

Unity Grill
Д. Курпляк
708 Queen St. West
EM 8-0500
українські смачні страви

ТЕЛЕВІЗІЇ — РАДІОАПАРАТИ

The T.V. Shop & Radio Repair
83 Symington Avenue
LE 3-6440

ЗАЛІЗНІ ТОВАРИ

W. H. Lake Hardware Ltd.
608 Queen St. West
Tel. EM 3-3129

ЗВАРЮВАННЯ

Dnipro — Welding
Mfg. of Fire escapes
Steel stairs & all steel work
Євген і Роман Кміт
26 Grange Ave.— EM 6-3668

ХАРЧОВІ КРАМНИЦІ

Anns Grocery
Анна Небожук
168 Gladston Avenue
LE 1-2677

Clover Farm - Dundas Market
Я. Хоростіль — Е. Івашко
безпл. достава товарів
1161 Dundas St. West
LE 6-1464

Emils Grocery
J. Szpera
889 Queen St. West
EM 6-5601

European Market
Петра Гавришкевича
3075 Dundas Street West

Harbord Grocery
В. Солтис
244 Harbord Street
LE 4-8231

Helen's Delicatessen
A. & L. Zukowski
1602 Queen St. West
LE 2-3210

I. G. A. Supermarket
Іван, Леся, Любомир
Ковалчук
317 Burnham Thorpe Road
BE 1-6821
Res.: 364 Roxton Road

Irene's Delicatessen
I. i A. Клімович
1440 Dundas St. West
LE 6-9803

Roman's Meat Market
761 Dundas St. West
EM 3-4630
Р. Горський і Р. Тарновецький
власники

J. W. Meat Market

С. Кузьма
160 Queen St. East
EM 6-5928

National Food Market

О. Чикало — М. Тихий
974 College St. — LE 6-3449

Nick's Grocery

Олена і Микола Латишко
247 Lippincot St. LE 5-4617

M. Witer's Grocery

М. Вітер
500 Queen St. West
EM 8-9204

Roncesvalles Meat Market

інж. В. Друневич
2210 Dundas St. West
LE 5-3639

Spring Marketeria

113 Roncesvalles Avenue
Tel.: LE 4-2515

Roncesvalles**I. G. A. Supermarket**

П. Божик
413 Roncesvalles Avenue
Tel.: LE 3-7811

"Scan" м'ясні вироби**Butcher & Grocer**

F. Mika
1242 Dundas St. West
Tel.: LE 1-1006

ХОЛОДІЛЬНИКИ**Toronto Refrigeration Fixtures Co. Ltd.**

Sidney Kowal
937-947 Queen St. West
Tel.: EM 4-5461

ВИСИЛКА ПАЧОК

за залізну куртину
Д-р Зенон Лопатинський
11 Algonquin Ave.
LE 4-5087

ДЕРЕВ'ЯНІ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ

Це 48 сторінок ілюстрацій найдорожчих пам'ятників українського архітектурного мистецтва (72 церкви з усіх земель України), — на найкращому папері, за ціну

ТИЛЬКИ 1-ГО ДОЛЯРА!

Замовляйте в адміністрації "Ми і Світ".

З ПРАЗНИКОМ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажає всього добра

своїй Рідні, Друзям, Знайомим і Клієнтам

ГНАТ ПОВОРОЗНИК

Президент

ESSEX PACKERS LTD.

Гемілтон - Торонто

Тел.: ЕМ 6-2127

Відома крамниця до-
машнього устаткування і
її власник п. Лев Допта
з Родиною щиро поздо-
ровляють своїх Друзів і
Клієнтів з Празником Во-
скресіння.

НАЙПЕВНІШЕ І НАЙДЕШЕВШЕ

перешлете

ПОСИЛКИ В УКРАЇНУ

ЧЕРЕЗ "МИ І СВІТ"

Посилки висилаємо з Англії через відому і солідну
українську фірму
ЧУМАК І С-КА

Ось зразки наших цін з усіми оплатами (за виїмком 4.50
дол. за пакування):

Вовняна фланеля, 1 ярд — — — — — — — —	\$ 4.30
Чистововняний експортовий матеріал на чоловічі вбрания, 1 ярд — — — — — — — —	5.55
Чистововняний "Мельтон" на плащі, 1 ярд — — — —	5.70
Чоловічий вовняний светер — — — — — — — —	8.25
Жіночий светер, чиста вовна — — — — — — — —	9.30
Чоловічі міцні військового типу черевики — — — —	9.65
Велика вовняна хустка (на цілу особу) — — — —	16.50

На бажання вишлемо Вам докладні цінники.

Tel. EM 3-7839

Виконуємо всі роди друкарських робіт.

ІВАН ПАВИЧ

поручає

смачні ковбаси, шинки
і вудженини

809 Queen St. W.
Toronto, Ont. — EM. 4-0658

Напросила гостей мила
І в кіно пішла щаслива.
Отака ж я, отака,
Подам "МС" сирника!

ЗАМОВЛЯЙТЕ СОЛОДКЕ ДОМАШНЄ ПЕЧИВО
у відомій українській фірмі

"М-С" МОЛОЧАРНЯ

212 Mavety St.

Tel.: RO 6-6711

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ПРИВАТНА

КАРТИННА ГАЛЕРІЯ

"МИ І СВІТ"

поручає

великий вибір картин українських найвідоміших
мистців.

Догідні умови плати.

Хто бажає оглянути галерію, хай раніше домовиться з ред. "Ми і Світ", подзвонивши на тел. ЕМ 8-3519 (редакція) або РО 6-7263 (прив.).

KELVINATOR

СЛАВИТЬСЯ НАЙКРАЩИМИ ХОЛОДІЛЬНИКАМИ

— Правди діти ніде,
Скільки марне іде:
І молока й товщи,
Гори м'яса й борщі...
— А ви в "Альфу" зайдіть
Й холодільник купіть!

МАЄМО ВЕЛИКИЙ ВИБІР МОДЕЛІВ НА 1958 РІК.

Всі роди холодільників цієї та інших фірм дешево та на
догідних умовах знайдете в

ALPHA FURNITURE CO.

735 Queen St. W., Toronto, Ont.

Tel. EM 3-9637